

פרק ה': תקשורת

15. תיקון חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (בפרק זה – חוק הרשות השנייה) –

(1) בסעיף 1, אחרי ההגדרה "תיקון מס' 39" יבוא:

"תכנית סוגה (ז'אנר) עילית" – כהגדרתה בתוספת הראשונה;

(2) במקום סעיף 5 יבוא:

"תפקידי הרשות 5. (א) תפקידה של הרשות הוא לפקח על השידורים לפי וסמכויותיה חוק זה.

דברי הסבר

התש"ן-1990 (בפרק זה – חוק הרשות השנייה) ובחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (בפרק זה – חוק התקשורת), אשר מסדירים את פעולתם של הרגולטורים בתחום השידורים – הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (בפרק זה – הרשות השנייה), מועצת הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (בפרק זה – מועצת הרשות השנייה) והמועצה לשידורי כבלים ולשידורי לוויין (בפרק זה – מועצת הכבלים והלוויין). כמו כן מוצעים תיקונים בדברי חקיקה נוספים שעניינם בהסדרת תחום השידורים, לצורך התאמתם לתיקונים הנוכחים לעיל בחוק התקשורת ובחוק הרשות השנייה.

סעיף 15 לפסקה (1)

מוצע להוסיף לסעיף 1 לחוק הרשות השנייה הגדרה למונח "תכנית סוגה (ז'אנר) עילית" ולהפנות לשם כך להגדרתו בתוספת הראשונה לאותו חוק. מונח זה משמש בהוראות לגבי חובת ההשקעה בתכניות סוגה עילית שקבועות כיום רק בתוספת השנייה לחוק האמור ואילו כעת מוצע לקבוע אותן בחוק עצמו (ראו דברי ההסבר לפסקה (14)).

לפסקה (2)

בהמשך לאמור בחלק הכללי של דברי ההסבר לפרק זה, מוצע למקד את סמכויותיה של הרשות השנייה ולקבוע, בסעיף 5 לחוק הרשות השנייה בנוסחו המוצע, כי תפקידה הוא לפקח על שידורי הרדיו והטלוויזיה הניתנים לציבור לפי חוק הרשות השנייה (בפרק זה – שידורים).

עוד מוצע לקבוע כי במילוי תפקידיה תפעל הרשות במגמה לשמור על אתיקה בשידורים לרבות בשידורי פרסומת; להנגיש את השידורים לאנשים עם מוגבלות; להגן על קטינים וחסרי ישע; למנוע שידורים אסורים לפי חוק הרשות השנייה ולפקח על ביצוע חובת סימון ומסירת מידע, ועל מניעת שידור פרסומת או קדימון האסורים לשידור על ידי מורשים לשידורים, בהתאם להוראות חוק סיווג, סימון ואיסור שידורים מזיקים, התשס"א-2001 (בפרק זה – חוק סיווג, סימון ואיסור שידורים מזיקים); לעודד את התחרות בתחום השידורים, בין השאר באמצעות הסרתם וצמצומם של חסמי כניסה לתחום האמור; ולקיים תכניות סוגה עילית ושידורי חדשות.

פרק ה' שוק ערוצי הטלוויזיה המסחריים עובר שינויים כללי משמעותיים בעת האחרונה. ביום י"א בחשוון התשע"ח (31 באוקטובר 2017) הסתיימה תקופת הזיכיון של זכייניות ערוץ 2, שידורי קשת בע"מ (בפרק זה – קשת) ורשת מדיה בע"מ (בפרק זה – רשת), נפסקו שידורי הערוצים המסחריים ערוץ 2 וערוץ 10 והאפיקים שבהם שודרו באמצעות חברות הכבלים והלוויין הוחשכו. תחת זאת, עברו הערוצים המסחריים לשר באפיקים חדשים (קשת באפיק 12, רשת באפיק 13 וערוץ 10 באפיק 14) והחברות רשת וקשת, שעד כה חלקו יחד ערוץ אחד, החלו לשרר כל אחת בערוץ נפרד, ובהתאם לחוק הן רשאיות להמשיך להחזיק יחד בחברת החדשות המשותפת עד יום י"ג בחשוון התשפ"א (31 באוקטובר 2020).

המעבר ממשטר של זיכיונות למשטר של רישיונות מגלם שינוי תפיסתי ביחסים שבין המדינה והרגולטור לבין הגופים המפוקחים בשוק התקשורת. מודל של זיכיונות מתבסס על הנחת המוצא כי המדינה מקצה משאב שנמצא במחסור – בענייננו אפיק שידור – לגורם פרטי. הקצאה זו של משאב הנמצא במחסור ושאינו לגורמים נוספים אפשרות לעשות בו שימוש, מקנה למדינה זכות לדרוש כי לצד האינטרסים העסקיים של הזכיון הפרטי, השימוש בזכות יממש תכליות ואינטרסים ציבוריים. לצורך כך מוצדק להחיל רגולציה קפדנית, המקנה לרגולטור סמכות להתערב בתוכן המשודר ולאשר תכנים מראש. מודל של רישיונות, לעומת זאת, מתבסס על ההנחה כי המשאב הרלוונטי אינו במחסור, וניתן להקצותו לכל דורש, ובלבד שהוא עומד בתנאי סף שנקבעו מראש. מכאן, שהמדינה אינה מקנה זכות לגורם יחיד או למספר מצומצם של זכייניות, באופן שלא מאפשר להקצותה לגורמים נוספים. במצב זה, הצורך להחיל רגולציה קפדנית כדי לשמור על האינטרס הציבורי – קטן, שכן כל גורם נוסף שיבקש לקבל רישיון לשידור ערוץ מסחרי יוכל לעשות זאת, בתנאי שיעמוד בתנאי הסף שנקבעו לכך.

התיקונים המוצעים בפרק זה להצעת החוק מטרתם לעגן בחקיקה את השינוי התפיסתי המתואר לעיל, תוך התאמת הרגולציה וסמכויות הרגולטור למצב השוק ולמדיניות הכללית של מעבר מפיקוח מראש (Ex Ante) לפיקוח בדיעבד (Ex Post). במסגרת זאת, מוצע לערוך תיקונים בחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו,

¹⁰⁵⁴ ס"ח התש"ן, עמ' 59; התשע"ז, עמ' 1054.

(ב) במילוי תפקידה תפעל הרשות במגמה –

- (1) לשמור על אתיקה בשידורים לרבות שידורי פרסומת;
- (2) להנגיש את השידורים לאנשים עם מוגבלות;
- (3) להגן על קטינים וחסרי ישע;
- (4) למנוע שידורים אסורים לפי חוק זה, ובכלל זה לפקח על ביצוע חובת סימון ומסירת מידע ועל מניעת שידור פרסומת או קדימון האסורים לשידור על ידי מורשים לשידורים, בהתאם להוראות חוק סיווג, סימון ואיסור שידורים מזיקים, התשס"א-2001;²⁵
- (5) לעודד את התחרות בתחום השידורים, בין השאר באמצעות הסרתם וצמצומם של חסמי כניסה לתחום האמור;
- (6) לקיים תכניות סוגה עילית ושידורי חדשות;

(3) בסעיף 23, פסקה (5) – תימחק;

ד ב ר י ה ס ב ר

- (4) למתן ביטוי לתרבות העמים, ליצירה האנושית ולערכי הציויליזציה לדורותיה;
- (5) לקיום שידורים בשפה הערבית לצרכיה של האוכלוסיה הדוברת ערבית, ולקידום ההבנה והשלום עם המדינות השכנות בהתאם למגמות היסוד של המדינה;
- (6) למתן ביטוי מתאים למיגוון התרבותי של החברה הישראלית באזורי הארץ השונים ובצורות ההתיישבות השונות ולהשקפות השונות הרווחות בציבור;
- (7) לשידור מידע מהימן, הוגן ומאוזן;
- (8) לקיום שידורים להקניית השכלה לכלל הציבור ולאוכלוסיות מוגדרות;
- (9) לקיום שידורים בשפות זרות לעולים חדשים ולתיירים;
- (10) למנוע שידורים אסורים לפי חוק זה, ובכלל זה לפקח על ביצוע חובת סימון ומסירת מידע, ועל מניעת שידור פרסומת או קדימון האסורים לשידור על ידי מורשים לשידורים, בהתאם להוראות חוק סיווג, סימון ואיסור שידורים מזיקים, תשס"א-2001.

לפסקה (3)

בהמשך למיקוד תפקידי הרשות השנייה כאמור, מוצע לצמצם בהתאמה את תפקידיה של מועצת הרשות השנייה כפי שאלה מעוגנים בסעיף 23 לחוק הרשות השנייה, ולמקד גם אותם, כך שהמועצה תפקח רק על אותם נושאים הראויים לאסדרה, כגון אתיקה בשידורים, הגנה על קטינים

כאמור, נועד התיקון המוצע בפרק זה למקד את פעילות הרשות ולצמצם את התערבותה בתוכן המשודר בידי בעלי הרישיונות השונים. בהתאם, מוצע לצמצם את ההוראות הנוגעות למילוי תפקידיה, באופן שלא יכללו הוראות הנוגעות, בין השאר, לחובתה לפעול לטיפוח אזרחות טובה ולחיוזוק ערכי הדמוקרטיה, למתן ביטוי לתרבות העמים ולקידום ההבנה והשלום עם המדינות השכנות. כמו כן מוצע שלא לכלול כאמור הוראות שלפיהן עליה לפעול במגמה לקיים שידורים להקניית השכלה לכלל הציבור וכן במגמה לקיים שידורים בשפות זרות לעולים חדשים ולתיירים. הוראות אלה מתאימות לתפיסה שלפיה הזכיון מקבל מהמדינה זכות לעשות שימוש במשאב מוגבל – שידורים – ומשמש למעשה זרועה הארוכה של המדינה לעניין השידורים.

זה נוסחו של סעיף 5 לחוק הרשות השנייה, שמוצע להחליפו:

"תפקידי הרשות וסמכויותיה"

5. (א) תפקידיה של הרשות יהיו קיום שידורים ופיקוח עליהם, וזאת בתחומי הלימוד, החינוך, הבידור והמידע בנושאי מדיניות, חברה, כלכלה, משק, תרבות, מדע, אמנות וספורט.

(ב) במילוי תפקידיה תפעל הרשות במגמה –

- (1) לקידום היצירה העברית הישראלית;
- (2) לטיפוח אזרחות טובה ולחיוזוק ערכי הדמוקרטיה וההומניזם;
- (3) למתן ביטוי למורשת היהודית וערכיה ולערכי הציונות;

²⁵ ס"ח התשס"א, עמ' 129.

(4) במקום סעיף 24 יבוא:

”קביעת כללים 24. המועצה, בכפוף לאמור בתוספת השנייה כשהיא חלה לפי הוראות סעיף 62ג, תקבע כללים בכל הנוגע לקיום שידורים, בשים לב לתפקידי הרשות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 5, כמפורט להלן:

- (1) כללי אתיקה לשידורים לרבות שידורי פרסומת;
- (2) כללים בעניין אופן הנגשת השידורים לאנשים עם מוגבלות, לרבות אופן הנגשת לוח השידורים כאמור;

דברי הסבר

סמכותה של מועצה זו לקבוע כללים לעניין מסירת מידע מוקדם לרשות השנייה בנוגע לתכניות שידורים (ראו פסקה (4) של הסעיף האמור); ואת סמכותה לקבוע כללים לעניין אישור מראש של תכניות בידי הרשות השנייה (ראו פסקה (5) של הסעיף האמור).

וזה נוסחו של סעיף קטן (א) בסעיף 24 לחוק הרשות השנייה, שמוצע כאמור להחליפו:

”(א) המועצה, ביזמתה או לפי דרישת השר ובכפוף לאמור בתוספת הראשונה, או בתוספת השנייה כשהיא חלה לפי הוראות סעיף 62ג, תקבע כללים בכל הנוגע לשידורים, לביצועם ולפיקוח עליהם, ככל שנראה לה דרוש להגשמת מטרות חוק זה, ולרבות בדבר –

סוגי השידורים, נושאים, תכניהם, אפיים ורמתם, בין דרך כלל ובין לעניי מסוים;

שידורים אסורים כאמור בסעיף 46;

מועדי השידורים;

הדרכים והמועדים למסירת מידע מוקדם לרשות אודות תכניות השידורים ותכנם;

תכניות שלשידורן נדרש אישור מראש מאת הרשות ותכניות שמורשה לשידורים חייב להעבירן בשלמות לבדיקה מוקדמת של הרשות;

נושאים, סגנונם, תכנם, היקפם ועיתויים של שידורי פרסומת המותרים לפי חוק זה;

תכניות ותשדירים שמהם חייב מורשה לשידורים לשמור העתקים מוקלטים, לרבות אופן השימוש ותקופתו;

מספר התכניות והיחס הכמותי ביניהן, לפי אלה:

סוגי התכניות;

אוכלוסיית היעד אליה מכוונות התכניות;

הפקות מקומיות כהגדרתן בסעיף 58, או תכניות אחרות;

הפקות מקומיות קנויות או הפקות עצמיות של בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה או בעל רישיון לשידורי טלוויזיה, כהגדרתן בסעיף 58;

שידורים בערבית ושפות אחרות;

אפיון אזורי או ארצי של התכניות;

וחסרי ישע והיצירה הישראלית האיכותית, כפי שיפורט להלן, ומנגד לא תהיה למועצה סמכות להתערב בעניינים הנוגעים לתוכן שמשדרים הגופים המשדרים. בהתאם לכך, מוצע למחוק מסעיף 23 לחוק הרשות השנייה את פסקה (5) שלפיה המועצה תקבע את לוח המישורים העונתיים של המורשים לשידורים לפי הצעה שהגיש לה מנהל הרשות השנייה. הוראה זו אינה מתאימה לעולם של רישיונות לשידור שבו תפקיד הרשות השנייה לפקח באופן ממוקד על הגופים המשדרים ולא לקבוע או לאשר את התוכן המשודר.

לפסקה (4)

בהתאם למיקוד תפקידי הרשות השנייה כמתואר לעיל, מוצע להחליף את סעיף 24(א) לחוק הרשות השנייה ולצמצם את סמכויות מועצת הרשות השנייה לקבוע כללים בנושאים שנמצאים בתחום סמכויות הרשות לפי התיקון המוצע, קרי: אתיקה בשידורים לרבות פרסומת; אופן הנגשת השידורים לאנשים עם מוגבלויות לרבות אופן הנגשת לוח השידורים; הגנה על קטינים וחסרי ישע; ושידורים אסורים כמשמעותם בסעיף 46 לחוק הרשות השנייה; השקעה בתכניות סוגה עילית ואופן ההכרה בהן. יובהר כי במסגרת כללים כאמור לא יוסדרו סוגיות הנוגעות לשידור תכניות סוגה עילית, לסוגי התכניות ולסוגות התכניות כאמור ולנושאייהן, לאורך התכניות ולקהל היעד.

מוצע להותיר בידי מועצת הרשות השנייה את הסמכות הנתונה לה היום לקבוע כללים לעניין דינים וחשבונות שיגיש בעל רישיון לשידורים או בעל זיכיון לשידורים (בפרק זה – מורשה לשידורים) לרשות; וכללים לעניין שידורי תעמולה ברדיו האזורי לבחירות לרשויות המקומיות לפי הוראות סעיף 16ד לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי”ט–1959 (ראו סעיף 24(א)(10) ו-12 לחוק הרשות השנייה).

כאמור, הצמצום המוצע בסמכותה של מועצת הרשות השנייה לקבוע כללים נובע מתפיסת תפקידה כגורם מפקח, והרצון לצמצם ככל האפשר את התערבותה בתוכן המשודר. כך מוצע לבטל את סמכותה של המועצה האמורה לקבוע כללים לעניין סוגי מישורים, נושאים, אפיים ורמתם (ראו פסקה (1) של סעיף 24(א) לחוק הרשות השנייה); וכן את סמכותה לקבוע כללים לעניין מועדי שידורים (ראו פסקה (3) של הסעיף האמור). כמו כן מוצע, כחלק מהמעבר לפיקוח בדיעבד ולא מראש, לבטל את

- (3) כללים בעניין הגנה על קטינים וחסרי ישע;
- (4) כללים בעניין שידורים אסורים כמשמעותם בסעיף 46;
- (5) כללים בעניין השקעה בתכניות סוגה עילית ואופן ההכרה בהן; ואולם לא ייקבעו לפי פסקה זו כללים בעניין שידור תכניות סוגה עילית, סוגי התכניות וסוגות התכניות כאמור ונושאייהן, אורך התכניות האמורות וקהל היעד שלהן;
- (6) כללים בעניין דינים וחשבונות שיגיש מורשה לשידורים לרשות;
- (7) כללים בעניין שידורי תעמולה ברדיו אזורי לבחירות לרשויות המקומיות לפי הוראות סעיף 16 לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959²⁶;
- (5) בסעיף 28(א), פסקאות (1), (2), (6) ו-(7) – יימחקו;
- (6) בסעיף 46 –
- (א) בסעיף קטן (א) –
- (1) אחרי פסקה (2) יבוא:
- "(א2) חומר תועבה, כמשמעותו בחוק העונשין, ובכלל זה מישרדים שעניינם אחד מאלה:

ד ב ר י ה ס ב ר

וזה נוסחן של פסקאות (1), (2), (6) ו-(7) של סעיף 28(א) לחוק הרשות השנייה שמוצע כאמור למחוק:

"(1) להכין הצעה לחלוקת יחידות השידור בין בעלי זכיון לשידורי טלוויזיה ולהגישו לאישור המועצה;

(2) לדרוש ולקבל מכל מורשה לשידורים את הצעתו ללוח משדריו, להכין לוח מישרדים לכלל השידורים ולהגישו לאישור המועצה בצירוף המלצותיו;

[...]

(6) לייעץ למורשים לשידורים בכל הנוגע לקיום השידורים;

(7) לקיים במועדים שייקבעו סיקרי צפייה והאזנה לשידורים, ולהודיע ברבים את תוצאות הסקרים."

לפסקה (6)

סעיף 46 לחוק הרשות השנייה קובע הגבלות על תוכן המשודר בידי מורשה לשידורים. מוצע לקבוע, נוסף על האיסורים הקבועים בסעיף כיום, הוראה האוסרת על מורשה לשידורים לשרר חומר תועבה כמשמעותו בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בפרק זה – חוק העונשין), ובכלל זה מישרד שעניינו הצגת יחסי מין שיש בהם אלימות, התעללות, ביזוי, השפלה או ניצול; הצגת יחסי מין עם קטין או אדם הנחזה לקטין; הצגת אדם או איבר מאיבריו כחפץ זמין לשימוש מיני; והכול כשהמישרדים האמורים אינם באופן מובהק בעלי ערך אומנותי, מדעי, חדשותי, חינוכי או הסברתי, המצדיק, בנסיבות העניין את שידורם. הוראה מקבילה קיימת כיום בסעיף 6 כה לחוק התקשורת ומוצע ליצור אחידות בין החוקים בהקשר זה.

דרכי פרסום לוח השידורים ואופן מסירת מידע לציבור אודותיהם;

דינים וחשבונות שיתן מורשה לשידורים לרשות;

כל הנוגע לתיאום, מטעמי חיסכון, של רכישת תכניות מחוץ לארץ בידי בעלי זכיון לשידורי טלוויזיה או בעלי רישיון לשידורי טלוויזיה;

כללים לעניין שידורי תעמולה ברדיו אזורי לבחירות לרשויות המקומיות לפי הוראות סעיף 16 לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), תשי"ט-1959.

לפסקה (5)

סעיף 28(א) לחוק הרשות השנייה עוסק בסמכויותיו של המנהל הכללי של הרשות השנייה (בפרק זה – המנהל). מוצע לעדכן את סמכויות המנהל בהתאם לצמצום סמכויות הרשות כמוצע לעיל. כך מוצע כי המנהל לא יוכל להכין הצעה לחלוקת יחידות השידור בין בעלי הזכיון, זאת לאור העובדה שלא קיימים יותר בעלי זכיונות; וכן לא יוכל לדרוש מכל מורשה לשידורים את הצעתו ללוח השידורים, להכין לוח מישרדים ולהגישו לאישור מועצת הרשות השנייה, זאת מכיוון שהמועצה לא תהיה עוד מוסמכת לאשר לוחות מישרדים. כמו כן מוצע לבטל את סמכות המנהל לייעץ למורשה לשידורים בכל הנוגע לקיום השידורים, הקבועה היום בפסקה (6) של סעיף 28(א) האמור, מתוך רצון לצמצם את התערבותו בתוכן המשודר. לבסוף מוצע למחוק את פסקה (7) של הסעיף האמור, הקובעת הסמכה למנהל לקיים סקרי צפייה והאזנה לשידורים, שכן מדובר בפעולת פיקוח שהרשות מוסמכת לבצע גם בלא הסמכה פרטנית זו.

²⁶ ס"ח התשי"ט, עמ' 138.

(1) הצגת יחסי מין שיש בהם אלימות, התעללות, ביזוי, השפלה או ניצול;

(2) הצגת יחסי מין עם קטין או עם אדם הנחזה לקטין;

(3) הצגת אדם או איבר מאיבריו כחפץ זמין לשימוש מיני; והכול כשהמישדורים המנויים בפסקאות משנה (1) עד (3) אינם, באופן מובהק, בעלי ערך אומנותי, מדעי, חדשותי, חינוכי או הסברתי, המצדיק, בנסיבות העניין, את שידורם;

(2) פסקה (4) – תימחק;

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "בסעיף קטן (א)(1) עד (4)" יבוא "בסעיף קטן (א)(1) עד (3)";

(7) סעיף 48 – בטל;

(8) בסעיף 49 –

(א) במקום כותרת השוליים יבוא "הגבלת זמני שידור של תשדירי פרסומת";

דברי הסבר

השידורים של בעל זיכיון לשידורי רדיו או של בעל רישיון לשידורים, לצורך מתן שידורים מטעם הרשות בנושאים שלדעתה יש בהם ענין מיוחד לציבור (בסעיף זה – שידורי רשות), ובלבד שפרקי זמן כאמור לא יעלו על שני אחוזים מכלל יחידות השידור או זמן השידורים, בשנה ובחלוקה שווה, ככל האפשר, בין בעלי הזכויות לשידורי טלוויזיה, בין בעלי הזכויות לשידורי רדיו, בין בעלי הרישיונות לשידורי טלוויזיה, או בין בעלי הרישיונות לשידורי רדיו, לפי העניין; סעיף קטן זה, "זמן השידורים" – כלל שעות השידורים של בעל זיכיון לשידורי רדיו או של בעל רישיון לשידורים, כפי שנקבע בזיכיון או ברישיון, לפי העניין.

(ב) במקום ליטול פרקי זמן כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה להורות למורשה לשידורים להפיק בעצמו שידורי רשות ולשדרם בנושא ובמתכונת שתקבע, ובלבד שהרשות תממן את השידור.

(ג) המועצה תקבע בכל זכיון לשידורים או רישיון לשידורים כי היא רשאית ליטול פרקי זמן כאמור בסעיף קטן (א) לשם ביצוע שידורי רשות.

(ד) הרשות תמסור הודעה למורשה לשידורים על כוונתה לשדר כאמור, זמן סביר מראש, לפי נסיבות העניין.

(ה) מסרה הרשות הודעה כאמור בסעיף קטן (ד) לבעל זכיון לשידורי רדיו, יעמיד לרשותה בעל הזכיון את תחנת השידור לפרק הזמן הדרוש לה לשידור כאמור בסעיף קטן (א).

לפסקאות (8) ו-(23)

סעיף 85 לחוק הרשות השנייה, וכללים שנקבעו מכוחו, מטילים כיום מגבלות על הזמן שבעל רישיון רשאי להקצות, בכל שעת שידור, לפרסומת ולתשדירי חסות האסדרה הקיימת נועדה להבטיח כי הצופה, שהיה מוגבל בעבר בחלופות הצפייה, לא ייאלץ לצפות בהיקף פרסומות רחב. הצורך באסדרה זו פחת לאור התפתחות התחרות,

כמו כן מוצע לבטל את פסקה (4) של סעיף 46(א) האמור, שלפיה מורשה לשידורים לא ישדר שידורים שיש בהם "הפרת איסור שקבעה המועצה בכללים לפי הוראה אחרת של חוק זה", ולתקן בהתאמה את סעיף קטן (ב) של סעיף 46 האמור וזאת מכיוון שהסמכות לקבוע כללים בעניין שידורים אסורים תיקבע על פי המוצע בתיקון זה, בסעיף 24 לחוק הרשות השנייה (ראו דברי ההסבר לפסקה (4)).

לפסקאות (7), (9) ו-(24)

סעיף 48 לחוק הרשות השנייה עניינו בסמכות המועצה ליטול פרקי זמן שידור לצורך שידורים מטעם הרשות, שלדעתה יש בהם עניין מיוחד לציבור. מתוך תפיסה שיש לצמצם את תפקידי הרגולטור ולאפשר לגופים המשרדים להסדיר בעצמם את לוח השידורים שלהם, מוצע לבטל סעיף זה. ככל שהרשות, בדומה לכל גוף ציבורי אחר, מעוניינת להפיק שידורים, יהיה עליה להתקשר לשם כך עם הערוצים המסחריים בכפוף לכל דין. יודגש, כי מתן סמכות לנטילת זמני שידור פוגע בראש ובראשונה בערוצים עצמם, שכן בהתאם לחוק הרשות השנייה כיום הרשות אינה מחויבת בתשלום בעבור שידור כאמור.

עוד מוצע לתקן בהתאמה את סעיף 53א לחוק הרשות השנייה ולמחוק ממנו את ההפניה לשידורי הרשות כמשמעותם בסעיף 48 לאותו חוק, שמוצע כאמור לבטלו.

לבסוף מוצע לתקן בהתאמה את סעיף 85(א) לחוק הרשות השנייה, אשר מטיל מגבלות על מכירת זמן שידור של תשדירי פרסומת לאדם אחד ומפנה כיום להגדרה "זמן השידורים" שבסעיף 48 לחוק האמור.

זוה נוסחו של סעיף 48 לחוק הרשות השנייה שמוצע לבטלו:

"שידורים מטעם הרשות

48. (א) המועצה רשאית ליטול פרקי זמן מיחידת שידור של בעל זכיון לשידורי טלוויזיה או ליטול פרקי זמן מזמן

(ב) בסעיף קטן (א) –

(1) במקום הרישה עד המילה "ממורשה" יבוא "הרשות רשאית להגביל מורשה" ובמקום "זמני שידור כלהלן" יבוא "בזמני שידור של תשדירי פרסומת";

(2) פסקאות (1) ו-(2) – יימחקו;

(ג) סעיף קטן (ב) – בטל;

(ד) בסעיף קטן (ג), במקום "ליטול פרקי זמן" יבוא "להגבילו בזמני שידור" ובמקום "הנטילה" יבוא "ההגבלה";

(9) בסעיף 53א, במקום הסיפה החל במילים "שידורי בעל הרישיון" יבוא "שידורי בעל הרישיון ושידורי חברת החדשות";

(10) אחרי סעיף 53א יבוא:

"הפצת שידורי טלוויזיה 53ב. (א) בעל רישיון לשידורי טלוויזיה יפיץ את שידוריו, בעצמו או באמצעות אחר.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), הרשות לא תעביר את שידוריו של בעל רישיון לשידורי טלוויזיה לשם הפצתם, לרבות בדרך של העברת השידורים למוקדי שידור או למיתקן שידור לווייני";

ד ב ר י ה ס ב ר

(ב) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א)(1), המועצה רשאית להתיר לבעל רישיון לשידורי טלוויזיה או לבעל זיכיון לשידורי טלוויזיה לשנות את ההקצאה של זמן שידור תשדירי פרסומת, ובלבד שזמן השידור ביממה של תשדירי פרסומת לא יעלה על 10% מזמן השידורים העומד לרשות בעל הרישיון או בעל הזיכיון;

(2) על אף האמור בסעיף קטן (א)(2), בעל זיכיון לשידורי רדיו רשאי לשנות את ההקצאה של זמן שידור תשדירי פרסומת, ובלבד שזמן השידור המצטבר בחודש של תשדירי פרסומת לא יעלה על זמן השידור המרבי של תשדירי פרסומת שהוא רשאי להקצות באותו חודש לפי אותו סעיף קטן.

(ג) לענין סעיף זה, זמן השידורים ביממה בשידורי טלוויזיה כולל את זמן שידור החדשות."

לפסקה (10)

כיום, מפעילה הרשות השנייה מרכז שידור ובקרה (בפרק זה – מש"ב) שמשמש לשתי תכליות: הראשונה, העברת השידור של הערוצים המסחריים (קשת, רשת וערוץ 10) לבעלי הרישיונות לשידורים לפי חוק התקשורת (קרי, חברות הכבלים והלוויין) והפצה לוויינית של הערוצים המסחריים. אופן הפצה זה נקבע בידי הרשות השנייה במסגרת הרישיונות של הערוצים המסחריים. ואולם אופן הפצה זה אינו יעיל, ומעמיס עלויות כפולות על הערוצים המסחריים, מאחר שנוסף על עלויות העברת השידור לרשות השנייה, הם משלמים, דרך דמי הרישיון שהם

מגוון חלופות הצפייה הקיימות, הן הליניאריות והן לפי הזמנה (VOD), והתפתחויות טכנולוגיות שמאפשרות למנוי להקליט תכניות ולהריץ את השידור קדימה כך שביכולתו לדלג ביתר קלות על הפרסומות.

לאור האמור מוצע, בפסקה (23), לבטל את סעיף 85 האמור הקובע את ההגבלות הקיימות כיום, ולאפשר לערוצים גמישות בקביעת היקף הפרסומות ותשדירי החסות שהם משדרים במסגרת שידוריהם.

סעיף 49 לחוק הרשות השנייה עניינו בסנקציה שרשאית הרשות להטיל על מורשה לשידורים, בדמות נטילת דקות פרסום. במטרה להתאים את נוסח הסעיף לביטולה המוצע של ההגבלה על זמן הפרסום הקבועה כיום בסעיף 85 הנזכר לעיל מוצע, בפסקה (8), להחליף את הסמכות לנטילת זמני שידור הקיימת כיום בסעיף 49 האמור בסמכות להגביל מורשה לשידורים בזמני שידור של תשדירי פרסומת. כך תוכל הרשות להגביל את זמן הפרסום ביחס לתכנית מסוימת. נוסף על כך כדי לאפשר לרשות גמישות בהפעלת הסנקציה, מוצע לבטל את ההסדר הפרטני הקבוע היום בסעיף קטן (א)(1) ו-(2) לעניין אופן נטילת דקות הפרסום.

וזה נוסחו של סעיף 85 האמור שמוצע לבטלו:

"היקף תשדיר פרסומת

85. (א) זמן שידור מרבי לתשדירי פרסומת שרשאי מורשה לשידורים להקצות בכל שעת שידור לא יעלה על –

(1) שש דקות – בשידורי טלוויזיה;

(2) תשע דקות – בשידורי רדיו.

(11) בסעיף 59, סעיף קטן (א) – בטל;

(12) סעיפים 60 ו-61 – בטלים;

(13) בסעיף 62, סעיף קטן (2א) – בטל;

(14) אחרי סעיף 62 יבוא:

“הוצאה שנתית להפקות מקומיות קנויות
1.62. ההוצאה שיוציא בעל רישיון לשידורי טלוויזיה שסך הכנסותיו עולה על 50 מיליון שקלים חדשים בשנה להפקות מקומיות קנויות, בשנה, תהיה בסכום שלא יפחת מסכום השווה ל-65 אחוזים מההוצאות שהוציא בעל הרישיון, באותה שנה, לשם הפקת תכניות סוגה עילית, ובהתאם לכללי המועצה.”;

(15) בסעיף 62 –

(א) בסעיף קטן (א), בהגדרה “הפקה מקומית קנויה”, במקום “סעיף 60” יבוא “סעיף 162”;

דברי הסבר

כמו כן מוצע לבטל את סעיף 61 לחוק הרשות השנייה שמאפשר למועצת הרשות לקבוע הוראות בדבר משך השידורים בשפה הערבית (ראו פסקה (12)), זאת משום שבעולם תחרותי שבו פועלים כמה בעלי רישיונות, אין מקום להתערבות רגולטורית מסוג זה בתוכן השידורים של הגורם המפוקח.

וזה נוסחו של סעיף 61 האמור שמוצע לבטלו:

“שידורים בערבית ותרגום”

61. המועצה תקבע את משך זמן השידורים בשפה הערבית וכן תקבע כללים לענין שידורים אלה, לרבות בדבר הקרנת תרגום תכנים של שידורים.”

לפסקה (13)

סעיף 62(2א) לחוק הרשות השנייה עוסק במתן הקלות לבעל רישיון חדש באשר לחובות השקעה בתוכן המשודר, לרבות חובת השקעה בהפקת חרשות. מאחר שבמסגרת התיקון המוצע בפרק זה, מוצע מודל שונה של הגנות ינוקא שייקבע בתוספת השנייה כתיקונה המוצע בפסקה (29), מוצע לבטל סעיף קטן זה, שזה נוסחו:

“(2א)1 על אף הוראות סעיף קטן (א), בעל רישיון חדש יהיה רשאי, במהלך השנתיים הראשונות החל במועד תחילת תוקפו של הרישיון, לשרר מחצית מהיקף השידורים הקבוע לגביו בסעיף 5(ב) לתוספת השנייה, וכן להוציא מחצית מסכומי ההוצאה שהוא מחויב להוציא בהתאם להוראות סעיפים 5(א) ו-5א לתוספת השנייה; הוציא בעל הרישיון מחצית מסכומי ההוצאה כאמור, תופחת בהתאמה ההוצאה השנתית המוערית שהוא מחויב להוציא בהתאם להוראות סעיף 2 לתוספת השנייה;

(2) בסעיף קטן זה, “בעל רישיון חדש” – מי שניתן לו רישיון לשידורי טלוויזיה ולא היה בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה או בעל רישיון לשידורי טלוויזיה בשנתיים שקדמו למועד קבלת הרישיון

משלמים לרשות השנייה, גם את עלות החזקת המש”ב. על כן מוצע לקבוע כי בעל רישיון לשידורי טלוויזיה יפיץ את שידוריו בעצמו או באמצעות אחר אף לא באמצעות הרשות. כלומה הרשות לא תוכל להפיץ את שידוריו של בעל רישיון כאמור כפי שהדבר נעשה היום.

לעניין זה מוצע להבהיר כי העברת השידורים למוקד שידור או למיתקן שידור לווייני לשם הפצתם תיחשב להפצה לצורך האיסור המוצע.

לפסקאות (11), (12), (14), (15) ו-(18)(א)

סעיף 59 לחוק הרשות השנייה קובע הוראות לעניין הקצאת זמני שידור להפקות מקומיות בהגדרתן בסעיף 58 לחוק האמור (בפרק זה – הפקות מקומיות). כחלק מהמגמה לפשט ולצמצם רגולציה, מוצע לקבוע כי חובות התוכן שבהן חייב בעל רישיון לשידורי טלוויזיה יהיו חובות להשקעה בתוכן ולא חובות לשידור תוכן. קביעת חובה להשקיע בהפקות מקומיות מאפשרת קיום של שוק יצירה פלורליסטי, חי ותוסס, בעוד שאת אופן השידור של תכניות ושיבוץן כאמור ראוי להותיר בידי בעל הרישיון. בהתאם לכך מוצע למחוק את סעיף קטן (א) של סעיף 59 האמור שקובע את חובת התוכן העיקרית לעניין כלל שידורי הטלוויזיה (שנוגעת לכלל המורשים לשידורים).

באופן דומה, מוצע לבטל את סעיף 60 לחוק הרשות השנייה שלפיו “שישים וחמישה אחוזים לפחות מהשידורים שהוקצו להפקות המקומיות בהתאם לקבוע בסעיפים 55 ו-59, תהיה מהפקות מקומיות קנויות ובהתאם לכללי המועצה” (ראו: פסקה (12)).

במקביל, מוצע לקבוע בסעיף 62 לחוק הרשות השנייה כנוסחו המוצע בפסקה (14), בהתאם לעיקרון של קביעת חובה הנמדדת בהשקעה בתוכן ולא בשידור, כי ההוצאה שיוציא בעל רישיון להפקות מקומיות קנויות, בשנה, תהיה בסכום שלא יפחת מ-65% מההוצאות שהוציא לשם הפקת תכניות סוגה עילית ובהתאם לכללי המועצה. בהתאם מוצע לתקן הפניות בסעיפים 62(א) ו-63(ג) לחוק הרשות השנייה, בפסקאות (15)(א) ו-(18)(א).

(ב) סעיף קטן (ה) – בטל;

(ג) בסעיף קטן (ו), המילים "ובהיקף שעות השידור של תכניות כאמור" – יימחקו, והמילים "ובשעות השידור של התכנית" – יימחקו;

(16) בסעיף 62 –

(א) בסעיף קטן (א), בהגדרה "הפקה מקומית קנויה", בפסקה (2), במקום הסיפה החל במילים "שהיא סוגה" יבוא "שהיא תכנית סוגה עילית כהגדרתה באותו סעיף";

(ב) בסעיף קטן (ד) –

(1) בפסקה (1), במקום הרישה עד המילים "ושעות השידור של תכניות כאמור" יבוא "הסכומים ששימשו בעל רישיון כללי לשידורי כבלים או בעל רישיון לשידורי לוויין להפקת תכניות ממומנות" ובמקום הקטע החל במילים "של בעל רישיון" עד המילים "לשידורי לוויין" יבוא "של בעל רישיון כאמור";

(2) בפסקה (2), במקום הרישה עד המילים "ושעות השידור של תכניות כאמור" יבוא "הסכומים ששימשו בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה או בעל רישיון לשידורי טלוויזיה להפקת ממומנות" ובמקום הקטע החל במילים "של בעל זיכיון" עד המילים "לשידורי טלוויזיה" יבוא "של בעל זיכיון או של בעל רישיון כאמור";

(17) בסעיף 63 –

דברי הסבר

"(ה) בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה ובעל רישיון לשידורי טלוויזיה ישרו תכניות ממומנות בהתאם לכללים שקבעה המועצה בדבר שיבוץ תכניות כאמור"

סעיף קטן (ו) של סעיף 62 האמור עניינו בכללים להכרה בסכומים ששימשו בעל רישיון להפקת תכניות ממומנות, בין השאר תוך התייחסות להיקף שעות השידור של תכניות כאמור. בשל הכוונה למקד את החובה שתחול על בעלי רישיון בהשקעה בהפקה ולא בזמני שידור, מוצע להשמיט מסעיף קטן (ו) האמור את ההתייחסות לקביעת כללים בנושא היקף שעות השידור.

לפסקה (16)

מוצע לתקן את סעיף 62(א)(2) לחוק הרשות השנייה, אשר מפנה להגדרת המונח סוגה מורכבת בחוק התקשורת, ולהחליפה בהפניה להגדרת תכנית סוגה עילית שבסעיף 6א לחוק התקשורת, כתיקונו המוצע בסעיף 2(ב) להצעת החוק.

כמו כן מוצע, בדומה לתיקונים המוצעים בפסקאות (11), (12), (14) ו-(15)ג) לעיל, לתקן את סעיף קטן (ד) של סעיף 62 לחוק הרשות השנייה ולהשמיט מההסמכה לכללים הקבועה בו את ההתייחסות להיקף שעות השידור של תכניות ממומנות.

לפסקה (17)

סעיף 63 לחוק הרשות השנייה עוסק בשידורי חדשות. כחלק מהכוונה להגביר את התחרות והפלורליזם

האמור, ואם היו בינו לבין בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה או בעל רישיון לשידורי טלוויזיה, (בהגדרה זו – בעל זיכיון או רישיון קודם) יחסים כמפורט להלן – חלפה שנה לפחות ממועד סיום היחסים כאמור:

(א) הוא היה בעל עניין בבעל זיכיון או רישיון קודם;

(ב) בעל זיכיון או רישיון קודם היה בעל עניין בו;

(ג) בעל עניין בו היה בעל עניין בבעל זיכיון או רישיון קודם;

לעניין הגדרה זו, יראו גם את מועד פקיעתו או ביטולו של הזיכיון או הרישיון של בעל הזיכיון או הרישיון הקודם, כמועד סיום היחסים בינו לבין בעל הרישיון החדש.

לפסקה (15)ב)

סעיף קטן (ה) של סעיף 62 לחוק הרשות השנייה קובע כי שידור תכנית ממומנת (כהגדרתה בסעיף קטן (א) של הסעיף האמור) יבוצע בהתאם לכללים שקבעה המועצה בדבר שיבוץ תכניות. כחלק מצמצום מעורבות הרגולטור בתוכן המשודר במסגרת התיקון המוצע, מוצע לבטל את הסמכות האמורה של הרשות. וזה נוסחו של סעיף קטן (ה) האמור שמוצע לבטלו:

(א) בסעיף קטן (א), אחרי "לפי חוק זה" יבוא "המשודרים על פי חובה כאמור בסעיף קטן (א1), ולעניין בעל רישיון לשידורי טלוויזיה שלא חלה עליו חובה כאמור – על פי בחירה";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) בעל רישיון לשידורי טלוויזיה שסך הכנסותיו מביצוע שידורים וממתן שירותים כאמור בסעיף 100, בשנה הקודמת, עולה על 200 מיליון שקלים חדשים, חייב לשרד לשידורי חדשות";

(ג) סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) – בטלים;

(18) בסעיף 63א –

(א) בסעיף קטן (ג), במקום "60, 62ה" יבוא "62, 62ג, 62ה";

(ב) סעיף קטן (ה) – בטל;

(19) בסעיף 63א1, המילים "בסכום שלא יפחת מסכום קבוע בסעיף 4 לתוספת השניה" – יימחקו;

(20) בסעיף 81, סעיף קטן (ב) – בטל;

ד ב ר י ה ס ב ר

המוצע בפסקה (17) לעיל של סעיף 63 לחוק האמור, שלפיו חובת שידור החדשות תחול רק על בעלי רישיון שהיקף הכנסותיהם בשנה עולה על 200 מיליון שקלים, ומוצע על כן לבטלה. וזה נוסחו של סעיף 63א(ה) האמור:

"(ה) על אף הוראות סימן זה, בעל רישיון חדש כהגדרתו בסעיף 62(א2)(2), יהיה רשאי שלא לשרד לשידורי חדשות בשנתיים הראשונות החל במועד תחילת תוקפו של הרישיון; על בעל רישיון חדש שבחר כאמור, לא יחולו, בתקופה שבה בחר שלא לשרד לשידורי חדשות, הוראות סימן זה, לרבות הוראות סעיף קטן (ג), והוא לא יהיה חייב להוציא בתקופה האמורה את ההוצאה למימון התפעול השוטף של חברת החדשות הקבועה בסעיף 3 לתוספת השנייה, או את ההוצאה לרכישה של שידורי חדשות הקבועה בסעיף 4 לתוספת השנייה, לפי העניין; ההוצאה השנתית המוערית שבעל הרישיון החדש כאמור מחויב להוציא בהתאם להוראות סעיף 2 לתוספת השנייה, תופחת בהתאמה."

לפסקה (19)

בשל ביטולו של סעיף 4 לתוספת השנייה לחוק הרשות השנייה, כמוצע בפסקה (29) להלן, מוצע לתקן בהתאם את סעיף 63א1 לחוק האמור, אשר מפנה אליו.

לפסקה (20)

סעיף 81(ב) לחוק הרשות השנייה קובע כי "המועצה רשאית לקבוע כללים בדבר חובת מורשה לשידורים לקבוע לוח מחירים לתשידורי פרסומת, פרטים שיכלול הלוח ואופן הבאתו לידיעת הציבור". בעידן של ריבוי ערוצים, וכחלק מהמגמה לצמצם את מעורבות הרגולטור בתוכן, מוצע להשאיר את האופן שבו נקבעים תעריפי הפרסומת לגורמי השוק, ובהתאם, לבטל את סעיף 81(ב) האמור.

בשידורים, מוצעים כמה תיקונים בסעיף האמור שנועדו להקל על בעלי רישיונות בעלי היקף פעילות קטן. בין השאר מוצע שלא להטיל על אותם בעלי רישיונות חובה לשרד לשידורי חדשות. הצעה זו נכללה בעבר בדוח הוועדה המייעצת לאסדרת הרגולציה בשוק השידורים שמינה שר התקשורת בשנת 2015, ושהגישה את המלצותיה לשר ביום כ"ג בסיוון התשע"ו (29 ביוני 2016) (בפרק זה – הוועדה המייעצת) ותיקון זה מוצע ברוח המלצתה בעניין זה.

מוצע לקבוע בסעיף קטן (א1) בנוסחו המוצע, כי רק בעל רישיון לשידורי טלוויזיה שסך הכנסותיו משידורים וממתן שירותים עולה על 200 מיליון שקלים חדשים בשנה הקודמת, יהיה חייב לשרד לשידורי חדשות. כמו כן מוצע להבהיר כי ההוראות לעניין שידורי חדשות הקבועות בחוק או שנקבעו מכוחו, יחולו על כל בעל רישיון שמשדר חדשות, גם אם הוא עושה זאת על פי בחירתו ולא מכוח החובה כאמור בסעיף קטן (א1) המוצע.

כמו כן מוצע, בהתאם לעקרונות האסדרה המוצעים בתיקון זה שעיקרם כאמור צמצום מעורבות הרגולטור בתוכן המשודר לבטל את סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) של סעיף 63 האמור, אשר מקנים למועצה סמכות לקבוע את מועדי השידור של מהדורות החדשות, אורכן ושפות השידור שלהן. וזה נוסחם:

"(ב) המועצה תקבע את המועדים של שידורי החדשות ואורכם.

(ג) שידורי חדשות יהיו בנוסף לעברית, גם בעברית ובשפות אחרות, הכל כפי שתורה המועצה."

לפסקה (18)(ב)

סעיף 63א(ה) לחוק הרשות השנייה מעניק הגנות ינוקא לבעל רישיון חדש במהלך השנתיים הראשונות של תקופת הרישיון. הוראה זו אינה נדרשת עוד לאור התיקון

(21) בסעיף 82 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום הסיפה החל במילה "בתחילתה" יבוא "בנפרד מהתכנית המשודרת, בהתאם לכללים שקבעה המועצה";
(ב) סעיף קטן (ב) – בטל;

(22) בסעיף 83 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום הסיפה החל במילים "דבר שהוא בגדר" יבוא "דבר שהוא בגדר מסר פרסומי, אלא בתנאים ובדרך שקבעה המועצה בכללים; כללים לפי סעיף קטן זה יכללו, בין השאר, דרכים ליידוע הצופים בדבר קיומו של מסר פרסומי בתכנית וזהות הגורם המממן את התכנית; לעניין זה, "מסר פרסומי" – לרבות אם הוא נועד לקדם אדם, מוצר או שירות, ובכלל זה פרסומת סמויה, פרסומת בלתי מודעת או פרסומת אגב";
(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) על אף האמור בסעיף קטן (א), לא יכלול מורשה לשידורים מסר פרסומי כאמור באותו סעיף קטן במשדרי חדשות, בתכניות ילדים ובתכניות תעודה";

(23) סעיף 85 – בטל;

(24) בסעיף 85א(א), במקום הרישה עד המילים "לפי העניין" יבוא "מורשה לשידורים לא ימכור ולא יקצה יותר מעשרה אחוזים מזמן שידור תשדירי הפרסומת שלו" ובסופו יבוא "לעניין זה, "זמן שידור תשדירי פרסומת", של מורשה לשידורים – משך הזמן שבו מורשה לשידורים משרד תשדירי פרסומת, ביממה";

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (21)

סעיף 82 לחוק הרשות השנייה קובע הוראות לעניין מיקום תשדירי פרסומת במהלך תכנית טלוויזיה. סעיף קטן (א) של הסעיף האמור קובע כי תשדירי פרסומת ישודר רק בתחילתה או בסופה של תכנית, ובנפרד ממנה, וסעיף קטן (ב) של אותו סעיף קובע כי המועצה רשאית לקבוע כללים לעניין שידור תשדירי פרסומת במהלך התכנית. הסעיף נועד לוודא כי קיימת הפרדה ברורה בין התכנית לבין תשדירי הפרסומת. בהתאם לכך המועצה קבעה כללים לעניין אופן ההפרדה, כגון שינוי הסימון על גבי המרקע בעת שידור פרסומת, אופן המעבר בין התכנית לפרסומת וכיוצא בזה.

מאחר שהלכה למעשה, הכללים הקיימים כיום מאפשרים שידור תשדירי פרסומת במהלך תכנית ועוסקים בעיקרם באופן ההפרדה, מוצע לתקן את סעיף 82 האמור כך שתישאר בו רק הגבלה לגבי ההפרדה בין התכנית לפרסומת, ולמועצה תהיה סמכות לקבוע כללים בנושא.

וזה נוסחו של סעיף 82(ב) לחוק הרשות השנייה שמוצע לבטלו במסגרת התיקון המוצע לעיל:

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), יכול שישודר תשדיר פרסומת גם באתחלתאות שבמהלכה של תכנית, בהתאם לכללים שקבעה המועצה."

לפסקה (22)

סעיף 83 לחוק הרשות השנייה עוסק בפרסום סמוי (המכונה גם תוכן שיווקי), שמשמעו שילוב של תוכן מסחרי במהלך תכנית וכחלק ממנה, לרוב תמורת השתתפות במימון או תשלום מכל סוג שהוא, והכול שלא במסגרת פרסומת המשודרת בנפרד מהתכנית. לפי אותו סעיף, חל איסור לשרר תוכן זה בשידורי הערוצים המסחריים ובשידורי הטלוויזיה הרב-ערוצית.

בעניין זה המליצה הוועדה המייעצת לתקן את החוק ולאפשר שילוב של מסר פרסומי, תוך קביעת כללים ליידוע הצופה בדבר קיומו של תוכן כאמור. עם זאת, המליצה הוועדה המייעצת להותיר את האיסור על שילובם של מסרים פרסומיים בכמה סוגי משדרים, כגון חדשות, תעודה ושידורי ילדים. שידורי חדשות צריכים להיות אובייקטיביים, מהימנים, ונקיים באופן מוחלט משיקולים עסקיים, ועל כן אין מקום לאפשר במסגרתם פרסום סמוי. שידורי ילדים לא אמורים לכלול פרסום סמוי, שכן ילדים הם קהל נוח להשפעה.

מוצע לאמץ את המלצות הוועדה המייעצת בנושא ולאפשר שילובם של מסרים פרסומיים בתכניות, בהתאם לכללים שתקבע מועצת הרשות השנייה. כמו כן מוצע לקבוע כי נוסף על שידורי חדשות וילדים, לא יותר שילוב תוכן שיווקי גם בתכניות תעודה, וזאת משיקולים דומים לאיסור על הכללתו בשידורי חדשות.

(25) סעיף 86א – בטל;

(26) בסעיף 88 –

(א) ברישה, המילים "בין היתר" – יימחקו;

(ב) פסקאות (1), (3), (4), (7) ו-(10) – יימחקו;

(27) סעיף 89 וסימן ב' בפרק ט' – בטלים;

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (25)

תוך מגמה לשדר את תשדירי הפרסומות במרוכז" (פסקה (3)). זאת מאחר שקביעות מסוג זה הן התערבות מיותרת בשיקולים עסקיים של בעל הרישיון.

עוד מוצע לבטל את סמכות מועצת הרשות השנייה לקבוע כללים באשר ל"סוגי התכניות שניתן להפסיק את מהלך שידורן לצורך תשדיר פרסומת" (פסקה 4), משום שאין מקום להתערב בשיקולי עריכת התוכן של בעלי הרישיון בהקשר זה.

כמו כן מוצע לבטל את סמכות המועצה האמורה לקבוע "סייגים בדבר פרסום מוצרים ושירותים, בין לפי נושאים ובין דרך כלל, מחיריהם ואופן ההשוואה ביניהם, תוך מגמה להבטיח שידור מידע מהימן ותחרות הוגנת" (פסקה 7), וכן את סמכותה לקבוע "סייגים בדבר תשדיר פרסומת שלא מהפקה מקומית כמשמעותה בסעיף 58 בשינויים המחוייבים" (פסקה 8).

לפסקה (27)

סעיף 89 לחוק הרשות השנייה מקנה לרשות השנייה סמכות לדרוש לאשר מראש תשדירי פרסומות ולקבוע כללים בנושא. בהמשך למדיניות להעברת הרגולציה לפיקוח בדיעבד במקום פיקוח מראש, מוצע לבטל סעיף זה, שזה נוסחו:

"אישור מוקדם

הרשות רשאית להורות למורשה לשידורים להגיש לאישורה המוקדם העתקי תמלילים וסרטים של תשדירי פרסומת, כולם או מקצתם, ורשאית היא שלא לאשר שידור תשדיר פרסומת או להתנות את אישורה לשידור כאמור בתנאים, הכל בהתאם לכללים שקבעה לפי חוק זה."

סימן ב' בפרק ט' לחוק הרשות השנייה, קובע הוראות לעניין הקמתה ופעולתה של ועדה לתיאום שידורים, אשר מורכבת מיושב ראש שמינתה הממשלה, נציגים של שר התקשורת, בהתאם להמלצת הרשות השנייה ומועצת הכבלים והלוויין, נציג של תאגיד השידור הישראלי ונציג הטלוויזיה החינוכית. תפקידי הוועדה, לפי סימן ב' האמור הם הגבלה ברכישת תכנים מספקים מחוץ לישראל, מניעת שידורים של תכניות דומות או זהות שהופקו בידי אחד מן הגורמים המנויים לעיל וכל פעולת תיאום אחרת שתטיל עליה הממשלה.

מאחר שעד היום הוועדה לא התכנסה וממילא לא קבעה הוראות בנושאים שבתחום סמכותה, ומאחר שבעת הזו, אין מקום לקבוע שיוקם גוף כאמור וככל שיש מחלוקת בין בעלי רישיונות לשידור שונים, הן מתבררות

סעיף 86א לחוק הרשות השנייה מקנה למועצת הרשות השנייה סמכות לקבוע כללים לעניין עוצמת הקול בפרסומות. כאמור לעיל, כיום יש פתרונות טכנולוגיים שמאפשרים לצופה לדלג על תשדירי הפרסומות. לאור זאת, הצורך להגן על הצופה במהלך שידורי הפרסומות פחת. יתרה מזאת, בעולם שבו יש חלופות צפייה, הרי שככל שהיקף הפרסומות בערוץ מסוים יגדל, כך סביר יותר כי הצופים ייבחרו לעבור ערוץ אחר ועל כן יש לערוץ תמריץ שלא להגביר את עוצמת הקול במהלך תשדירי הפרסומות. לאור האמור אין עוד צורך בכללים לעניין עוצמת הקול בפרסומות ומוצע על כן למחוק את סעיף 86א האמור שזה נוסחו:

"עוצמת הקול בתשדירי פרסומת, בקדימונים ובשידורים אחרים

86א. מורשה לשידורים לא ישדר תשדיר פרסומת, קדימון או שידור מסוג אחר שקבעה המועצה בכללים, בשידורי הרדיו או בשידורי הטלוויזיה, בעוצמת קול העולה על טווח עוצמת הקול המקובל במישור שאינו תשדיר פרסומת, קדימון או שידור מסוג אחר כאמור, כפי שקבעה המועצה בכללים; בסעיף זה, "קדימון" – כל אחד מאלה:

- (1) תשדיר המודיע על לוח שידורים או על שידור אחד או יותר שישודרו בעתיד, בין מיד לאחר שידורו ובין מאוחר יותר באותו יום או במועד אחר בשידורי המורשה לשידורים, ולעניין בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה – גם בשידורי בעל זיכיון אחר באותו ערוץ;
- (2) תשדיר שנועד לקדם את שידורי בעל הזיכיון, ולעניין המורשה לשידורים לשידורי טלוויזיה – גם שידורי בעל זיכיון אחר באותו ערוץ."

לפסקה (26)

סעיף 88 לחוק הרשות השנייה מקנה למועצת הרשות השנייה סמכות לקבוע כללים בנוגע לשידורי פרסומות. כחלק מהפחת מעורבות הרגולטור בתוכן המשורה מוצע לצמצם את רשימת הנושאים שלגביהם רשאית המועצה לקבוע כללים, כפי שיפורט להלן, וכן לקבוע כי רשימה זו היא רשימה סגורה.

מוצע למחוק את הסמכות לקבוע כללים לעניין "מתכונת תשדירי פרסומת ודרך הצגתם" (פסקה 1); ואת הסמכות לקבוע כללים לעניין "עיתויים של תשדירי הפרסומת במסגרת השידורים, משך הזמן המרבי לכל תשדיר כאמור ומרווח הזמן בין תשדירי פרסומת שונים,

(28) בתוספת הראשונה, בסעיף 1, בהגדרה "תכנית סוגה (ז'נר) עילית", בפסקה (2) –

(א) ברישה, המילים "בין השאר מסוגים אלה" – יימחקו;

(ב) פסקאות משנה (א) עד (ד) – יימחקו;

(29) בתוספת השנייה –

(א) במקום סעיף 3 יבוא:

דברי הסבר

לפסקה (28)

התוספת הראשונה לחוק הרשות השנייה (בפרק זה – התוספת הראשונה) כוללת הגדרה למונח "תכנית סוגה (ז'נר) עילית". ההגדרה כוללת, תחת הקטגוריה של "תכנית דרמה", פירוט של תתי-סוגים רבים שנכללים בהגדרה, כגון דרמה בודדת, דרמה תיעודית (דוקודרמה), סדרת דרמה וסרט טלוויזיה, כאשר לכל אחד מהסוגים מוגדר קריטריון פרטני לעניין אורכו.

כחלק מהרצון לצמצם את התערבות הרגולטור בתוכן המשודר ולאפשר לבעלי הרישיון גמישות בניהול ההשקעה בסוגה עילית, מוצע לצמצם את הפירוט הקיים כיום בהגדרה. בהתאם, מוצע למחוק את פסקאות משנה (א) עד (ד) שבקטגוריה "תכנית דרמה", בפסקה (2) להגדרה, ולהשאיר את הקביעה כי תכנית דרמה היא תכנית המגוללת סיפור עלילה בעל אופי קומי, דרמטי, מלודרמטי, טרגי או כיוצא בזה. וזה נוסחן של פסקאות משנה (א) עד (ד) שבפסקה (2) להגדרה "תכנית סוגה (ז'נר) עילית" שמוצע כאמור למחוק:

"(א) דרמה בודדת – דרמה בהיקף של פרק אחד המשודרת במלואה במהלך שידור אחד, או מהווה חלק מסדרה קצרה ומשלבת בתוכה בדרך כלל צילומי אולפן עם צילומים מחוץ לאולפן, ואורכה 50 דקות לפחות;

(ב) דרמה תיעודית (דוקודרמה) – דרמה העוסקת בדמויות או באירועים אמיתיים והחותרת לשחזר דמויות ואירועים אלה, מתוך נאמנות מרבית לעדויות ולמסמכים המתארים אותם;

(ג) סדרת דרמה – דרמה שבה כמה פרקים, שאורך כל אחד מהם 24 דקות לפחות;

(ד) סרט טלוויזיה – תכנית במתכונת הדומה לדרמה בודדת אך מתאפיינת, בדרך כלל, באורך של 80 דקות לפחות ובתסריט המחייב צילומים מחוץ לאולפן".

לפסקה (29)

לפסקת משנה (א)

סעיף 3 לתוספת השנייה בחוק הרשות השנייה (בפרק זה – התוספת השנייה) קובע בין השאר את ההוצאה השנתית שיוציא בעל רישיון לשידורי טלוויזיה לצורך התפעול השוטף של חברת החדשות, כדלקמן:

"הוצאה לתפעול השוטף של חברת החדשות

3. ההוצאה שיוציאו, בכל שנה, בעלי הזיכיונות בכל ערוץ, בחלוקה שווה ביניהם, וכן בעל רישיון לשידורי טלוויזיה לתפעול השוטף של חברת החדשות לא תפחת

לפני הערכאות השיפוטיות המתאימות, מוצע למחוק את סימן ב' לפרק ט' האמור. וזה נוסחו:

"סימן ב': ועדה לתיאום שידורים

הקמת ועדת התיאום והרכבה

111. (א) תוקם ועדה לתיאום פעילותם של הרשות, תאגיד השידור הישראלי, הטלוויזיה הלימודית והמועצה לשידורי כבלים שנתמנתה לפי סעיף 6ב לחוק התקשורת (בסימן זה – ועדת התיאום).

(ב) ועדת התיאום תהיה של חמישה חברים:

(1) היושב ראש שמינתה הממשלה, לפי המלצת שר התקשורת;

(2) שני נציגים שמינה השר כלהלן:

(א) נציג מטעם הרשות, לפי המלצת המועצה;

(ב) נציג מטעם המועצה לשידורי כבלים;

(3) נציג מטעם תאגיד השידור הישראלי שמינה השר;

(4) נציג מטעם הטלוויזיה הלימודית שמינה שר החינוך והתרבות.

(ג) לכל נציג ימונה ממלא מקום בידי השר שמינה את הנציג.

(ד) ועדת התיאום תתחיל בביצוע תפקידיה, בהתאם לסעיף 112, לא יאוחר מיום י"ד בחשון תשס"ב (31 באוקטובר 2001) ולצורך כך ימונו חבריה עד ליום י"ג בתשרי תשס"ב (30 בספטמבר 2001).

תפקידי ועדת התיאום

112. תפקידי ועדת התיאום הם:

(1) הגבלה ברכישת תכניות מספקים מחוץ לישראל, כאמור בסעיף 62, בשינויים המחוייבים;

(2) מניעת שידורן של תכניות דומות או זהות שהופקו או שהוחל בהפקתן בידי הרשות, תאגיד השידור הישראלי, תאגיד החדשות, הטלוויזיה הלימודית או בידי המורשים לשידורים לפי חוק זה או לפי חוק התקשורת;

(3) כל פעולת תיאום אחרת שתטיל עליה הממשלה.

עזר על החלטה של ועדת התיאום

113. חבר ועדת התיאום רשאי לערור לפני הממשלה, באמצעות השר שמינה, על החלטה של הוועדה, תוך שבעים ושתיים שעות ממועד קבלתה; ביצוע החלטה יעוכב עד להכרעת הממשלה בערה.

3. "הוצאה לתפעול השוטף של חברת החדשות

(א) ההוצאה השנתית שיוצא בעל רישיון לשידורי טלוויזיה שסך הכנסותיו עולה על 200 מיליון שקלים חדשים בשנה, לתפעול השוטף של חברת החדשות, לא תפחת מ־68 מיליון שקלים חדשים.

(ב) הוחזקה חברת החדשות במשותף, כאמור בסעיף 17ד(ג), יראו את שני בעלי הרישיון המחזיקים במשותף כאמור באותו סעיף, לעניין סעיף קטן (א), כבעל רישיון אחד, ואת סכום הכנסותיהם של שני בעלי הרישיון האמורים – כסך הכנסותיו";

(ב) סעיף 4 – בטל;

(ג) במקום סעיפים 5 ו־5א יבוא:

5. "הוצאה להפקת תכניות סוגה עילית

ההוצאה השנתית שיוצא בעל רישיון לשידורי טלוויזיה שסך הכנסותיו עולה על 50 מיליון שקלים חדשים בשנה, לשם הפקת תכניות סוגה עילית, לא תפחת מסכום השווה ל־17 אחוזים מהכנסותיו בשנה, ובלבד ש־50 אחוזים מהסכום האמור לפחות, יוצאו להפקת תכניות דרמה ו־30 אחוזים מאותו סכום, לפחות יוצאו להפקת תכניות תעודה.

ד ב ר י ה ס ב ר

"רכישת שידורי חדשות

4. אישרה המועצה לחברת החדשות לרכוש שידורי חדשות בהתאם לסעיף 63א, לא תפחת ההוצאה שיוצא, בכל שנה, בעלי הזכויות בכל ערוץ, בחלוקה שווה ביניהם, וכן בעל רישיון לשידורי טלוויזיה לרכישת שידורי החדשות כאמור מ־40 מיליון שקלים חדשים בשנה, ואולם הצאה כאמור העולה על עשרים אחוזים מסך ההוצאה השנתית המזערית לא תובא בחשבון כחלק מההוצאה השנתית המזערית של בעל זיכיון או של בעל רישיון."

חובת השקעה מינימלית בחברת חדשות קבועה בסעיף 3 לתוספת השנייה, כנוסחו המוצע לעיל, ואין הצדקה לקבוע רף אחר כאשר החדשות מופקות על ידי אהר

לפסקאות משנה (ג) ו(ה)

סעיף 5 לתוספת השנייה מחייב בעל רישיון לשידורי טלוויזיה להשקיע בהפקת תכניות סוגה עילית. הסעיף קובע כיום כמה פרמטרים, אך בפועל המגבלה האפקטיבית היא דרישה להשקעה של 50 מיליון שקלים חדשים בשנה לכל בעל רישיון, בלא תלות בגובה הכנסותיו. הסכום האמור צמוד למדד כך שחובת ההשקעה עומדת כיום על 62 מיליון שקלים חדשים.

מוצע להחליף את סעיף 5 האמור ולקבוע בסעיף 5 בנוסחו המוצע מנגנון שונה לחישוב חובת ההשקעה, כך שזו תיגזר מהכנסותיו של בעל הרישיון. הצמדת חובת ההשקעה לגובה ההכנסות מגלמת בצורה נכונה יותר את היכולת הכלכלית של בעל הרישיון להשקיע בהפקת תכניות סוגה עילית. כך מוצע לקבוע כי בעל רישיון יידרש

55 מיליון שקלים חדשים, ואולם הוצאה כאמור העולה על עשרים אחוזים מסך ההוצאה השנתית המזערית לא תובא בחשבון כחלק מההוצאה השנתית המזערית של בעל זיכיון או של בעל רישיון."

כיום עומד הסכום הנקוב בסעיף האמור על 55 מיליון שקלים חדשים, צמוד למדד, כך שנכון להיום עומדת חובת ההוצאה כאמור על 68 מיליון שקלים חדשים בשנה. בהמשך לחיקון המוצע בפסקה (17) שלפיו בעל רישיון לשידורי טלוויזיה שהיקף הכנסותיו לא עולה על 200 מיליון שקלים בשנה אינו חייב לשרד חדשות, מוצע להחליף את סעיף 3 לתוספת השנייה ולקבוע כי החובה להשקיע 68 מיליון שקלים חדשים בתפעול השוטף של חברת החדשות תחול רק על מי שסך הכנסותיו עולה על 200 מיליון שקלים חדשים בשנה.

כמו כן מוצע לקבוע, בסעיף 3 לתוספת השנייה כנוסחו המוצע, הוראות בעניין חברת חדשות המוחזקת במשותף בידי שני בעלי רישיון לשידורי טלוויזיה, היינו, חברת החדשות המוחזקת על ידי קשת ורשת. ביחס להחזקה משותפת, מוצע כי החובה להשקיע את הסכום כאמור תחול רק פעם אחת, זאת כדי למנוע מצב שבו בחברת חדשות המוחזקת בידי שני בעלי רישיון, תחול חובה להשקיע סכום כפול מן הסכום הקבוע בסעיף.

לפסקת משנה (ב)

מוצע לבטל את סעיף 4 לתוספת השנייה, שקובע סכום מזערי להשקעה ברכישת שידורי חדשות מידי גורם חיצוני, וזו לשונו:

5א. ההוצאה השנתית שיוציא בעל רישיון לשידורי
טלוויזיה שסך הכנסותיו עולה על 200 מיליון שקלים
חדשים בשנה, לשם הפקת סרטים ישראליים, לא תפחת
מארבעה מיליון שקלים חדשים.”;

דברי הסבר

(2) עלו הכנסותיו באותה שנה על 600 מיליון
שקלים חדשים ולא עלו על 650 שקלים חדשים
– סכום שלא יפחת מ-20 אחוזים מההוצאה
השנתית המזערית של בעל רישיון, אך לא פחות
מ-12% מסך כל הכנסותיו;

(3) עלו הכנסותיו באותה שנה על 650 מיליון
שקלים חדשים ולא עלו על 700 מיליון שקלים
חדשים – סכום שלא יפחת מ-22 אחוזים
מההוצאה השנתית המזערית של בעל רישיון,
אך לא פחות מ-13.2% מסך כל הכנסותיו;

(4) עלו הכנסותיו באותה שנה על 700 מיליון
שקלים חדשים ולא עלו על 750 מיליון שקלים
חדשים – סכום שלא יפחת מ-25 אחוזים
מההוצאה השנתית המזערית של בעל רישיון,
אך לא פחות מ-15% מסך כל הכנסותיו;

(5) עלו הכנסותיו באותה שנה על 750 מיליון
שקלים חדשים – סכום שלא יפחת מ-28 אחוזים
מההוצאה השנתית המזערית של בעל רישיון,
אך לא פחות מ-16.8% מסך כל הכנסותיו.

(ב) מתוך כלל ההפקות המקומיות ישרו, בכל שנה,
בכל ערוץ, בעלי הזיכיונות ובעל רישיון לשידורי טלוויזיה
תכניות סוגה עילית בהיקף של 180 שעות, ולעניין בעלי
הזיכיונות, השעות כאמור ישודרו על ידיהם בכל ערוץ
באופן יחסי ליחידות השידור שהוקצו להם בערוץ; עלתה
ההוצאה השנתית המזערית להפקת תכניות סוגה עילית על
50 מיליון שקלים חדשים, יגדל היקף השעות האמור באופן
יחסי לגידול בהיקף ההוצאה, כפי שתקבע המועצה.

(ג) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב), בשנות
הזיכיון השמינית והתשיעית של בעל זיכיון לשידורי
טלוויזיה בערוץ השלישי יחולו לגביו הוראות אלה:

(1) הסכום שבעל הזיכיון יוציא לשם הפקת
תכניות סוגה עילית שישודרו בשנות הזיכיון
השמינית והתשיעית, לא יפחת מ-39.4 מיליון
שקלים חדשים לשנת הזיכיון השמינית ו-43.3
מיליון שקלים חדשים לשנת הזיכיון התשיעית;

(2) נוסף על הסכומים האמורים בפסקה (1),
יוציא בעל הזיכיון לשם הפקת תכניות סוגה
עילית לפי התכנית להשלמת סוגה עילית
שהוגשה ואושרה לפי סעיף 37(א1) ו-(5)
לחוק, סכום של 37.1 מיליון שקלים חדשים בשנת
הזיכיון השמינית ו-27 מיליון שקלים חדשים
בשנת הזיכיון התשיעית.

(ד) בשנת הזיכיון העשירית יוציא בעל זיכיון
לשידורי טלוויזיה בערוץ השלישי, נוסף על סכום ההוצאה

להשקיע בהפקת תכניות סוגה עילית סכום בשיעור של
17% לפחות מהכנסותיו. שיעור זה נקבע בהתאם לפרמטרים
הידועים כיום לגבי סך ההכנסות מפרסומות של הערוצים
המסחריים, ובהתאם הדרישה להשקעה בשיעור כאמור
מסתכמת בסכום דומה לסכום המושקע כיום בפועל
בהפקת תכניות סוגה עילית, כך שהמעבר למנגנון המוצע
אינו פוגע בשוק היצירה הישראלית.

בנוסף, בעקבות הביטול המוצע של תתי-הקטגוריות
של תכנית דרמה, בהגדרה "תכנית סוגה עילית" שבתוספת
הראשונה, מוצע לקבוע רף מינימום להשקעה בהפקת
תכניות דרמה ותכניות תעודה, כך שלפחות 50%
מההשקעות בסוגה עילית יוצאו לשם הפקת תכניות
דרמה ו-30% מההשקעות כאמור יוצאו לשם הפקת תכניות
תעודה.

כמו כן מוצע להחליף את סעיף 5א המוצע ולקבוע
בסעיף 5א בנוסחו המוצע כי ההוצאה שיוציא בעל רישיון
לשידורי טלוויזיה להפקת סרטים ישראליים תעמוד על
4 מיליון שקלים חדשים בשנה. כדי לעודד את התחרות
ולחקל על שחקנים קטנים להיכנס לשוק, מוצע לקבוע
כי חובה זו תחול רק על בעל רישיון לשידורי טלוויזיה
סך הכנסותיו עולה על 200 מיליון שקלים, בדומה לחובה
לעניין שידור חדשות.

לבסוף מוצע לתקן את סעיף 8 לתוספת השנייה,
בהתאמה לנוסחם המוצע של סעיפים 5 ו-5א לאותה
תוספת, אשר מוצע כאמור להחליפם.

וזו נוסחם של סעיפים 5 ו-5א לתוספת השנייה
שמוצע להחליפם:

"תכניות סוגה עילית

5. (א) מתוך סך הכל של ההוצאה השנתית של בעלי
הזיכיונות יוצאו בעלי הזיכיונות בכל ערוץ, לשם הפקת
תכניות סוגה עילית בהיקף האמור בסעיף קטן (ב), סכום
שלא יפחת משבעה עשר אחוזים מההוצאה השנתית
המזערית או סכום של 50 מיליון שקלים חדשים, לפי
הגבוה מביניהם; סכום ההוצאה כאמור יוצא על ידי בעלי
הזיכיונות, בכל ערוץ, באופן יחסי ליחידות השידור שהוקצו
להם בערוץ.

(א1) מתוך סך הכל של ההוצאה השנתית של בעל
רישיון יוציא בעל רישיון לשידורי טלוויזיה, לשם הפקת
תכניות סוגה עילית בהיקף האמור בסעיף קטן (ב), סכומים
כמפורט להלן:

(1) לא עלו הכנסותיו באותה שנה על 600
מיליון שקלים חדשים – סכום שלא יפחת מ-17
אחוזים מההוצאה השנתית המזערית של בעל
רישיון או סכום של 50 מיליון שקלים חדשים או
10.2% מסך כל הכנסותיו, לפי הגבוה;

דברי הסבר

56.7 מיליון שקלים חדשים בשנת זיכיון מסוימת, יוציא בעל הזיכיון, באותה שנת זיכיון, סכום של 2 מיליון שקלים חדשים להפקת סרטים ישראליים, נוסף על הסכום שהוא חייב להוציא לפי סעיף קטן (ב)(1).

(1) עלה הסכום השווה לשבעה עשר אחוזים מההוצאה השנתית המזערית של בעל זיכיון בערוץ השלישי, או של בעל הזיכיון בערוץ 2 – אם קיים בעל זיכיון אחד בערוץ האמור, או של בעל רישיון לשידורי טלוויזיה על סכום של 56.7 מיליון שקלים חדשים בשנת זיכיון מסוימת או בשנת רישיון מסוימת, לפי העניין, יוציא בעל הזיכיון באותה שנת זיכיון או בעל הרישיון לשידורי טלוויזיה באותה שנת רישיון, לפי העניין, סכום של 4 מיליון שקלים חדשים להפקת סרטים ישראליים, נוסף על הסכום שהוא חייב להוציא לפי סעיף קטן (ב)(2).

(2) הוציא בעל זיכיון או בעל רישיון לשידורי טלוויזיה סכום לפי הוראות סעיף קטן (ה) או (ו), יוכר הסכום הנמוך מבין הסכומים המפורטים להלן כחלק מן ההוצאה שעל בעל הזיכיון או בעל הרישיון לשידורי טלוויזיה, לפי העניין, להוציא לשם הפקת תכניות סוגה עילית באותה שנת זיכיון או שנת רישיון, לפי העניין:

(1) מחצית הסכום שהוציא לפי הוראות סעיף קטן (ה) או (ו);

(2) ההפרש שבין סכום השווה לשבעה עשר אחוזים מההוצאה השנתית המזערית של בעל הזיכיון או בעל הרישיון לשידורי טלוויזיה, לפי העניין, לבין חלקו היחסי בסכום של 56.7 מיליון שקלים חדשים, באותה שנת זיכיון – לעניין בעל זיכיון בערוץ 2, אם קיימים שני בעלי זיכיונות בערוץ האמור, או לבין סכום של 56.7 מיליון שקלים חדשים באותה שנת זיכיון – לעניין בעל זיכיון בערוץ השלישי ולעניין בעל זיכיון בערוץ 2, אם קיים בעל זיכיון אחד בערוץ האמור, או לבין סכום של 56.7 מיליון שקלים חדשים באותה שנת רישיון – לעניין בעל רישיון לשידורי טלוויזיה.

(3) סכומי ההוצאה לפי סעיף זה יוצאו על ידי בעלי הזיכיונות בכל ערוץ וכן על ידי בעל רישיון לשידורי טלוויזיה, בהתאם לכללים שקבעה המועצה.

(4) היקף השעות האמור בסעיף 5(ב) יקטן באופן יחסי בהתאם לסכום ההשקעה בסרטים ישראליים, המוכר לפי סעיף קטן (ד), כחלק מן ההוצאה שעל בעל הזיכיון או בעל הרישיון לשידורי טלוויזיה, לפי העניין, להוציא לשם הפקת תכניות סוגה עילית באותה שנת זיכיון או שנת רישיון, לפי העניין, כפי שתקבע המועצה.

לפסקת משנה (ד)

סעיף 6 לתוספת השנייה קובע מגבלת שעות על שידורי תכניות סוגה עילית, שלפיה אלה ישודרו בין השעות 19:00 ל-24:00, ומקנה למנהל הרשות סמכות לאשר

השנתי לפי סעיף קטן (א), סכום של 16.1 מיליון שקלים חדשים לשם הפקת תכניות סוגה עילית לפי התכנית להשלמת סוגה עילית שהוגשה ואושרה לפי סעיף 37ג(א1) (1) ו-(5) לחוק.

(ה) ההוצאות שיוציא בעל הזיכיון, בשנות הזיכיון השמינית, התשיעית והעשירית, בעבור מחקר ופיתוח לצורכי הפקת תכניות סוגה עילית שהן הפקות מקומיות קנויות העומדות בכללי המועצה שנקבעו לפי סעיף 60 לחוק, עד סכום של 2 מיליון שקלים חדשים לשנה, יוכרו כחלק מההוצאה לפי התכנית להשלמת סוגה עילית בשנים האמורות; לעניין זה, "מחקר ופיתוח" – פיתוח תכניות וכתובת תסריטים, לרבות לתכניות שלא הגיעו לשלב הפקה ושידור.

(ו) היקף השעות האמור בסעיף קטן (ב) יגדל, בכל שנה משנות הזיכיון השמינית, התשיעית והעשירית, בהתאם ליחס שבין הגידול בהיקף ההוצאה בכל שנה לפי סעיף זה, לבין סכום ההוצאה השנתית לפי סעיף קטן (א), כפי שתקבע המועצה.

הוצאה להפקת סרטים ישראליים

א5. (א) בסעיף זה, "חלק יחסי", לעניין בעל זיכיון בערוץ 2 – היחס שבין מספר יחידות השידור שהוקצו לבעל הזיכיון לבין כלל יחידות השידור שהוקצו לבעלי הזיכיונות באותו ערוץ.

(ב) בכל שנת זיכיון, החל בשנת הזיכיון השמינית של בעל זיכיון בערוץ השלישי ושנת הזיכיון הרביעית של בעל זיכיון בערוץ 2, ובכל שנת רישיון של בעל רישיון לשידורי טלוויזיה, יוצאו בעלי הזיכיונות או בעל רישיון לשידורי טלוויזיה, לפי העניין, לשם הפקת סרטים ישראליים, סכומים כמפורט להלן:

(1) לעניין כל אחד מבעלי הזיכיונות בערוץ 2, אם קיימים שני בעלי זיכיונות בערוץ האמור – 2 מיליון שקלים חדשים;

(2) לעניין בעל זיכיון בערוץ השלישי, וכן לעניין בעל זיכיון בערוץ 2, אם קיים בעל זיכיון אחד בערוץ האמור, ולעניין בעל רישיון לשידורי טלוויזיה – 4 מיליון שקלים חדשים.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), בעלי הזיכיונות יוצאו את ההוצאה שעליהם להוציא לשם הפקת סרטים ישראליים בשנת הזיכיון השמינית של בעל זיכיון בערוץ השלישי ובשנת הזיכיון הרביעית של בעל זיכיון בערוץ 2, עד יום ט"ז באייר התש"ע (30 באפריל 2010).

(ד) מחצית מתוך הסכום שהוציא בעל זיכיון או בעל רישיון לפי סעיף קטן (ב), תוכר כחלק מן ההוצאה שעליו להוציא לשם הפקת תכניות סוגה עילית באותה שנת זיכיון או שנת רישיון, לפי העניין.

(ה) קיימים שני בעלי זיכיונות בערוץ 2 ועלה הסכום השווה לשבעה עשר אחוזים מההוצאה השנתית המזערית של בעל זיכיון בערוץ האמור על חלקו היחסי בסכום של

(ה) בסעיף 8, המילים "למעט הסכומים הנקובים בסעיפים 5(א) לעניין סכומי ההכנסה הנקובים בו, 5(ג) עד (ה) ו-5א" – יימחקו.

16. בחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982²⁷ (בפרק זה – חוק התקשורת) –

תיקון חוק
התקשורת (בזק
ושירותים)

(1) בסעיף 14, אחרי "בלא תנאים" יבוא "הוראות סעיף זה לא יחולו לעניין התניה של כרישת שידורים ברכישת שידורים אחרים, בלבד, ובלבד שבעל הרישיון שהתנה כאמור מציע את אותם שידורים גם בלא התניה כאמור";

דברי הסבר

לעומתן, נוקטים השחקנים החדשים בגישה שונה והם מציעים לצרכן חבילות תוכן רזות וזולות באופן משמעותי. כך, אם בעבר נדרש הצרכן לבחור בין שירותי טלוויזיה רב-ערוצית במחיר גבוה לבין הסתפקות בערוצים הפתוחים המשודרים על גבי מערך עידן פלוס, הרי שכיום קיימות לצרכן חלופות נוספות. תהליך זה אף עודד את חברות הכבלים והלוויין לפתח מוצרים חדשים, על גבי תשתית האינטרנט, אשר מוצעים לצרכן במחיר מוזל. כך לדוגמה, חברת הלוויין "יס" השיקה בסוף שנת 2017 את המותג האינטרנטי "StingTV" שמאפשר לצרכן לבחור חבילות תוכן מגוונות במחירים נמוכים ביחס למחירים שהיא גובה על שירותי הטלוויזיה בלוויין.

הרגולציה הקיימת בשוק, אשר קבועה בעיקרה בחוק התקשורת או בתקנות ובכללים שנקבעו מכוחו, נבנתה ועוצבה בעולם של דואופול (קרי, שוק אשר נשלט בידי שתי שחקניות מרכזיות), העדר חלופות ותחרות וחסמי כניסה גבוהים לשוק. לאור השינויים המתוארים לעיל, נדרשת בחינתה מחדש, ובהתאם לכך, תיקוני החקיקה המוצעים בסעיף זה, נותנים ביטוי למגמות של הגברת התחרות, הרחבת היצע והחלופות הקיימות בשוק והנמכת חסמי הכניסה אליו. הדבר בא לידי ביטוי בין השאר בצמצום ניכר בצורך ברגולציה קפדנית המתערבת בתוכן המשודר. בהתאם לכך, נדרשים עדכון והתאמה של תפקידי הרגולטור, כגורם שמחד גיסא מפקח על השוק ואחראי על יישום הוראות החוק על ידי השחקנים השונים, אך מאידך גיסא התערבותו בתוכן המשודר מוגבלת.

לפסקה (1)

סעיף 14 לחוק התקשורת אוסר על בעל רישיון (בעל רישיון כללי או מיוחד לביצוע פעולות בזק ולמתן שירותי בזק) ועל בעל רישיון לשידורים (בעל רישיון לשידורי כבלים או בעל רישיון לשידורי לוויין לפי פרק ב' לחוק האמור), להתנות מתן שירותי בזק או שידורים ברכישה או בקבלה של שירות אחר, הניתן על ידו או על ידי אחר, או באי-קבלת שירות מבעל רישיון אחר או מבעל רישיון לשידורים אחר, וזאת אלא אם כן שר התקשורת או מועצת הכבלים והלוויין התיירו לו לעשות כן ובתנאים שקבעו. בהתאם לסעיף זה מחייבת מועצת הכבלים והלוויין את בעלי הרישיון הכללי לשידורים להציע ללקוחותיהם חבילות שידורים הכוללות מספר רב של ערוצים במחיר שנקבע בידי המועצה. בהמשך לאמור בחלק הכללי, ולנוכח הרצון למקד את הרגולציה ולאפשר לבעלי הרישיונות לשידורים

לבעל רישיון לשידורי טלוויזיה לחרוג מהמגבלה. סעיף 7 לתוספת השנייה קובע חובת שידורים בשפה הערבית והרוסית. כחלק מצמצום המעורבות בתוכן המשודר מוצע לבטל סעיפים אלה כך שבעל רישיון יוכל לקבוע לעצמו את לוח משדריו, וזה נוסחם:

"שעות שידור

6. בעל זיכיון ובעל רישיון לשידורי טלוויזיה ישרו תכניות סוגה עילית בין השעות 19:00 ל-24:00 בימי חול, ואולם רשאי המנהל לאשר שידורים גם בשעות אחרות, בשבתות, בחגים ובמועדים מיוחדים; אישר המנהל שידור בשעות אחרות כאמור, ישרר בעל הזיכיון או בעל הרישיון את התכנית בשידור חוזר ביום חול, במידת האפשר.

תכניות בערבית וברוסית

7. בעל זיכיון ובעל רישיון לשידורי טלוויזיה ישרו תכניות מגוונות בסוגיהן ובנושאיהן, הדוברות בשפה הערבית או הרוסית, או המתורגמות לערבית או לרוסית רהוטה, באמצעות כתוביות תרגום או דיבוב, בהיקף שלא יפחת מחמישה אחוזים בשפה הערבית ומחמישה אחוזים בשפה הרוסית, מכלל זמן השידור השבועי שלו.

סעיף 16 שוק השידורים חווה בשנים האחרונות שינויים כללי משמעותיים. מגזר הטלוויזיה הרב-ערוצית, שנשלט בעבר באופן בלעדי על ידי חברות הכבלים והלוויין, נפתח לתחרות מצד מתחרים נוספים, המשדרים על גבי רשת האינטרנט. התלות שהיתה בעבר בין לעניין דרך אספקת השירות – כבלים ולוויין, ובין לעניין אספקת השירות עצמה, קרי מתן שירותי טלוויזיה רב-ערוצית, הצטמצמה וכיום גם גורמים חסרי תשתית יכולים להציע לציבור הרחב שירותי טלוויזיה רב-ערוצית על גבי רשת תשתית האינטרנט.

נכון להיום, מחזיקות חברות הכבלים והלוויין בנתח שוק של כ-90% מכלל משקי הבית בישראל ושל כ-96% מכלל ההכנסות בשוק הטלוויזיה הרב-ערוצית. ואולם עצם העובדה שקיימים להן מתחרים מהווה שינוי לעומת שנים עברו, שבהן פעלו בשוק שתי שחקניות בלבד, שחלקן את כלל השוק.

כניסת המתחרים החדשים אפשרה לצרכנים ליהנות מהרחבת היצע שירותי הטלוויזיה. חברות הכבלים והלוויין, הן מטעמים כלכליים עסקיים והן בשל הוראות הרגולציה, הציעו לציבור חבילות תוכן רחבות ויקרות.

²⁷ ס"ח התשמ"ב, עמ' 218; התשע"ז, עמ' 982.

(2) בסעיף 6א –

(א) ההגדרות "משרד ערוץ ייעודי" ו"ערוץ ייעודי" – יימחקו;

(ב) בסופו יבוא:

"תכנית סוגה (ז'אנר) עילית" – הפקות מקומיות מהסוגים האלה:

(1) "תכנית תעודה" – תכנית העוסקת בתיעוד של תופעות חברתיות, תרבותיות או פוליטיות, או בתיעוד תופעות או תגליות בטבע או במדע, והיא אינה תכנית בענייני היום;

(2) "תכנית דרמה" – תכנית המגוללת סיפור עלילה בעל אופי קומי, דרמטי, מלודרמטי, טרגי או כיוצא בזה;

(3) במקום סעיף 6ה יבוא:

דברי הסבר

עוד מוצע, במסגרת צמצום חובות ההשקעה של בעלי הרישיונות לשידורים בתוכן, לקבוע חלק מהחובות האמורות בחוק ולבטל את סמכות המועצה לקבוע כללים לגביהם. לשם כך מוצע להגדיר בסעיף 6א לחוק התקשורת את המונח "תכנית סוגה (ז'אנר) עילית" כפי שהוא מוגדר בתוספת הראשונה לחוק הרשות השנייה כתיקונה המוצע בסעיף 15(28) להצעת החוק.

לפסקה (3)

בהמשך לאמור בחלק הכללי של דברי ההסבר לסעיף זה, מוצע למקד את סמכויותיה של מועצת הכבלים והלוויין ולקבוע כי תפקידה הוא לפקח על ביצוע שידורים הניתנים בידי בעלי רישיון לשידורי כבלים לפי חוק התקשורת. עוד מוצע לקבוע כי במילוי תפקידיה תפעל המועצה במגמה לשמור על אתיקה בשידורים; להנגיש את השידורים לאנשים עם מוגבלות; להגן על קטינים וחסרי ישע; למנוע שידורים אסורים כמשמעותם בסעיף 6ב לחוק התקשורת; לעודד את התחרות בתחום השידורים, בין השאר באמצעות הסרתם וצמצומם של חסמי כניסה לתחום האמור או חסמים למעבר של מניינים בתחום האמור; לקיים הפקות מקומיות לרבות מישדרים קהילתיים; ולהגן על הצרכן בעניינים שבתחום סמכויותיה לפי חוק התקשורת, הנוגעים לאספקת שידורים.

התיקון המוצע נועד לצמצם את התערבות מועצת הכבלים והלוויין בתוכן המשודר בידי בעלי הרישיונות השונים, בדומה לתיקון המוצע בהקשר זה בחוק הרשות השנייה, בסעיף 15(2) להצעת החוק. כך מוצע לבטל, בין השאר, את סמכותה של המועצה האמורה לקבוע את המדיניות לגבי סוגי השידורים, נושאייהם, תוכנם, רמתם, היקפם ומועדיהם, לרבות אישור להעלאה והורדה של ערוץ מחבילת תוכן (ראו סעיף 6ה(1)(א) לחוק התקשורת בנוסחה הקיים).

כמו כן, לנוכח התפיסה ולפיה יש להקטין, ככל האפשר, את התערבות מועצת הכבלים והלוויין בתוכן המשודר, מוצע לצמצם את סמכויותיה ביחס להפקות מקוריות מקומיות ולהותיר לה בהקשר זה רק את הסמכות לפעול, במסגרת הפיקוח על ביצוע השידורים, במגמה

גמישות בקביעת חבילות השידורים המוצעות למנוייהם, מוצע לקבוע כי האיסור על התניית שירות בשירות כאמור לא יחול על התניה של רכישת שידורים ברכישת שידורים אחרים. כלומה, בעלי הרישיונות לשידורים יוכלו להציע ללקוחותיהם חבילות שידורים, ובלבד שכל ערוץ המוצע במסגרת חבילת השידורים יוצע לרכישה גם באופן פרטי ולא כחלק מהחבילה הכוללת.

לפסקה (2)

חוק התקשורת מסדירה בין השאר את סמכות מועצת הכבלים והלוויין להעניק רישיון מיוחד לשידורי כבלים למשרד ערוץ ייעודי כהגדרתו בסעיף 6א לחוק האמור (בפרק זה – משרד ערוץ ייעודי). ערוץ ייעודי הוא ערוץ שידור בעל מאפיינים ייחודיים כגון שפה, תרבות או מורשת, אשר מיועד בעיקרו למגזר מסוים בציבור, או מוקדש בעיקרו לנושא אחד (ראו: סימן ט' בפרק ב' לחוק התקשורת בנוסחה החדשה). ההסדר לעניין ערוצים ייעודיים נועד לתת מענה למגזרים ולנושאים אשר אינם זוכים דרך כלל לייצוג הולם באמצעי התקשורת המרכזיים (Mainstream Media). נוכח החשיבות המרכזית שיוחסה לערוצים הייעודיים, ניתנה למשרד ערוץ ייעודי אפשרות לממן את שידוריו באמצעות שידורי פרסומת, זאת כחריג לאותם ערוצים המופצים על גבי תשתיות הכבלים או הלוויין, והממומנים באמצעות דמי מנוי. לנוכח השינוי בתפיסה ביחס לערוצים המסחריים והצמצום בצורך בהתערבות רגולטורית בתוכני הערוצים המסחריים, מוצע לבטל את ההסדרה הנוגעת לערוצים ייעודיים ולאפשר להם לבקש רישיון מסחרי בהתאם לחוק הרשות השנייה, כך שהם יוכלו להתנהל בהתאם לאינטרסים המסחריים שלהם. בהתאם לכך, מוצע למחוק מסעיף 6א לחוק התקשורת את ההגדרות "משרד ערוץ ייעודי" ו"ערוץ ייעודי" שזה נוסחן:

"משרד ערוץ ייעודי" – מי שקיבל רישיון מיוחד לשידורי כבלים לפי סעיף 6לד, לשם שידורו של ערוץ ייעודי;

"ערוץ ייעודי" – ערוץ שידור בעל מאפיינים ייחודיים כגון שפה, תרבות או מורשת, ערוץ המיועד בעיקרו למגזר מסוים בציבור או ערוץ המוקדש בעיקרו לנושא אחד;

"תפקידי המועצה 6ה. (א) תפקידה של המועצה הוא לפקח על ביצוע שידורים הניתנים בידי בעלי רישיון לשידורי כבלים לפי חוק זה.

(ב) במילוי תפקידה תפעל הרשות במגמה –

- (1) לשמור על אתיקה בשידורים לרבות שידורי פרסומת;
- (2) להנגיש את השידורים לאנשים עם מוגבלות;
- (3) להגן על קטינים וחסרי ישע;
- (4) למנוע שידורים אסורים כמשמעותם בסעיף 6כה;
- (5) לעודד את התחרות בתחום השידורים, בין השאר באמצעות הסרתם וצמצומם של חסמי כניסה לתחום האמור או חסמי מעבר בתחום האמור;
- (6) לקיים הפקות מקומיות לרבות מישררים קהילתיים;

ד ב ר י ה ס ב ר

והלוויין לפי חוק התקשורת, הנוגעים לאספקת שידורים בלבד. לנוכח כפילויות וסתירות שמתעוררות לעתים בין כללי המועצה בתחומי הגנת הצרכן לבין הוראות שקובע שר התקשורת שנועדו להגן על הצרכן מכוח דינים אחרים, מוצע לקבוע כי המועצה לא תקבע כללים בעניינים הנוגעים להגנת הצרכן שנקבעו בהם הוראות כאמור של שר התקשורת.

בסעיף קטן (ד) כנוסחו המוצע, מוצע לעגן סמכות דומה לסמכות הנתונה כיום למועצה בסעיף 6ה(1)(ד) לחוק התקשורת, לעניין פיקוח על ביצוע חובת סימון ומסירת מידע, על מניעת שידור פרסומת או קדימון האסורים לשידור לפי חוק סיווג, סימון ואיסור שידורים מזיקים ועל ביצוע חובות לפי חוק שידורי טלוויזיה (כתוביות ושפת סימנים), התשס"ה-2005 (בפרק זה – חוק כתוביות ושפת סימנים).

וזה נוסחו של סעיף 6ה לחוק התקשורת שמוצע להחליפו:

"תפקידי המועצה

6ה. ואלה תפקידי המועצה:

(1) לקבוע את המדיניות לגבי –

(א) סוגי השידורים, נושאייהם, תכנם, רמתם, היקפם ומועדיהם, לרבות אישור ערוץ לשידור וביטולו;

(ב) קיום שידורים קהילתיים;

(ג) עידוד הפקות מקוריות מקומיות של תכניות ובין היתר באמצעות שידורן במספר מרבי של אזורים;

(ד) פיקוח על ביצוע השידורים הניתנים בידי בעלי רישיון לשידורי כבלים, בשם לב לסוגי המישררים והיקפם ובכלל זה לפקח על ביצוע

לקיים הפקות מקומיות לרבות מישררים קהילתיים. כך לדוגמה, החלטות בנוגע לאופן השידור של ההפקות המקומיות, למעט כפי שייקבע בחוק, לא יהיו כפופות להוראותיה.

אף בכל הנוגע להגנת הצרכן מוצע לקבוע כי סמכותה של מועצת הכבלים והלוויין תוגבל לעניינים שבתחום סמכויותיה לפי חוק התקשורת הנוגעים לאספקת שידורים בלבד, זאת כדי למנוע כפל רגולציה שכן בתחום הגנת הצרכן פועלת הרשות להגנת הצרכן, ובנוסף משרד התקשורת מקיים באופן עצמאי רגולציה צרכנית על חברות התקשורת במגורי פעילות אחרים, דוגמת מגזר התקשורת הסלולרית ומקטע אספקת האינטרנט.

בשים לב לאמור, מוצע כי מועצת הכבלים והלוויין תהיה רשאית לקבוע כללים בעניינים האלה: אתיקה בשידורים; אופן הנגשת השידורים לאנשים עם מוגבלות, לרבות אופן הנגשת לוח השידורים; הגנה על קטינים וחסרי ישע; שידורים אסורים כמשמעותם בסעיף 6כה לחוק התקשורת; אופן ההכרה בהפקה מקומית – בהקשר זה יודגש כי הכללים לעניין ההכרה בהפקה מקומית של בעל הרישיון יכול שיקבעו אילו הוצאות יוכרו כהשקעה, משך הזמן שבו ניתן להכיר בהפקות וביחס לאילו שנים, נאותות ההפקה בתכניות סוגה עילית וכיוצא באלה, ואולם כללים אלה לא יכללו הוראות לעניין שידור ההפקה המקומית, סוגי המשרדים וסוגות המשרדים בהפקה מקומית ונושאייהם, אורך התכנית המופקת במסגרת הפקה כאמור וקהל היעד של ההפקה; דינים וחשבונות שיגיש בעל רישיון לשידורים למועצת הכבלים והלוויין; תנאים והגבלות בדבר בלעדיות בשידורים – לנוכח חשיבותו של עניין זה להגברת התחרות בשוק השידורים, מוצע לשמר את סמכותה של המועצה לקבוע תנאים והגבלות לעניין שידור תכנים בבלעדיות, בפרט לעניין תוכני ספורט המהווים חסם משמעותי לכניסה של שחקנים חדשים לשוק הטלוויזיה הרב-ערוצית; והגנת הצרכן בעניינים שבתחום סמכותה של מועצת הכבלים

- (7) להגן על הצרכן בעניינים שבתחום סמכויותיה לפי חוק זה הנוגעים לאספקת שידורים.
- (ג) המועצה תגבש מדיניות ותקבע כללים בכל הנוגע לביצוע שידורים בידי בעל רישיון לשידורי כבלים ולפיקוח עליהם, בשים לב לתפקידיה לפי חוק זה, כמפורט להלן:
- (1) כללי אתיקה לשידורים;
- (2) כללים בעניין אופן הנגשת השידורים לאנשים עם מוגבלות, לרבות אופן הנגשת לוח השידורים;
- (3) כללים בעניין הגנה על קטינים וחסרי ישע;
- (4) כללים בעניין שידורים אסורים כמשמעותם בסעיף 6כד;
- (5) כללים בעניין אופן ההכרה בהפקה מקומית; ואולם לא ייקבעו לפי פסקה זו כללים בעניין שידור הפקה מקומית, סוגי המישדרים וסוגות המישדרים הנכללים בהפקה כאמור ונושאייהם, אורך התכנית המופקת במסגרת הפקה כאמור וקהל היעד של ההפקה;
- (6) כללים בעניין דינים וחשבונות שיגיש בעל רישיון לשידורים למועצה;
- (7) תנאים והגבלות בדבר בלעדיות בתוכן שידורים;
- (8) כללים בעניין הגנת הצרכן בעניינים כאמור בסעיף קטן (ב)(7), למעט עניינים כאמור שהשר קבע לגביהם הוראות לפי כל דין.
- (ד) במילוי תפקידיה כאמור בסעיף קטן (א), תפקח המועצה על ביצוע חובת סימון ומסירת מידע ועל מניעת שידור פרסומת או קדימון האסורים לשידור על ידי בעל רישיון לשידורי כבלים בהתאם להוראות חוק סיווג, סימון ואיסור שידורים מזיקים, התשס"א-2001, וכן על ביצוע חובות לפי חוק שידורי טלוויזיה (כתוביות ושפת סימנים), התשס"ה-2005²⁸;

ד ב ר י ה ס ב ר

- (2) לפרסם מכרזים למתן רישיונות לשידורי כבלים;
- (3) לשמש ועדת המכרזים כמכרזים כאמור בפסקה (2);
- (4) (נמחקה);
- (5) לקבוע כללים –
- (א) בעניינים המנויים בפסקה (1);
- (ב) בדבר לוחות משדרים של בעלי רישיונות לשידורי כבלים כולם או חלקם;
- (6) ליתן רישיונות בהתאם לסמכותה לפי סעיף 6ח;
- חובת סימון ומסירת מידע ועל מניעת שידור פרסומת או קדימון האסורים לשידור על ידי בעל רישיון לשידורי כבלים בהתאם להוראות חוק סיווג, סימון ואיסור שידורים מזיקים, תשס"א-2001 וכן לפקח על ביצוע חובות לפי חוק שידורי טלוויזיה (כתוביות ושפת סימנים), התשס"ה-2005;
- (ה) תנאים והגבלות בדבר בלעדיות בתוכן שידורים;
- (ו) אתיקה בשידורים והגנת הצרכן בעניינים שבתחום סמכויותיה של המועצה לפי חוק זה;

²⁸ ס"ח התשס"ה, עמ' 956.

(4) בסעיף 6ה1 -

(א) סעיף קטן (א) - בטל;

(ב) בסעיף קטן (א1) -

(1) האמור בו יסומן כפסקה (1), ובה, המילים "בלי לגרוע מהאמור בסעיף

קטן (א)" - יימחקו;

(2) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(2) בעל רישיון כללי לשידורי כבלים יוציא לצורך רכישה של הפקות מקומיות או הפקת תכניות, מתוך סכום ההוצאה כאמור בפסקה (1) (בפסקה זו - סכום ההוצאה השנתי), סכומים כמפורט להלן, לפי העניין:

(א) לצורך רכישה של הפקות מקומיות המשודרות בערוצים אשר אינם מופקים בידי בעל הרישיון - סכום בשיעור שלא יפחת משיעור שתקבע המועצה;

(ב) לצורך רכישה של הפקות מקומיות שהן הפקות לגיל הרך או הפקות לילדים ולנוער - סכום בשיעור שתקבע המועצה;

(ג) לצורך הפקת תכניות סוגה עילית - 50% מסכום ההוצאה השנתי, לפחות (בפסקת משנה זו - שיעור ההשקעה בסוגה עילית); המועצה רשאית לקבוע בכללים שיעור מזערי מתוך שיעור ההשקעה בסוגה עילית שיוציא בעל הרישיון להפקת תכניות דרמה ושיעור מזערי כאמור שיוציא בעל הרישיון להפקת תכניות תעודה";

(ג) סעיפים קטנים (2א) עד (ב) - בטלים;

ד ב ר י ה ס ב ר

(2) 50% מהמישדרים האמורים בפסקה (1) יהיו מהפקות מקומיות קניות."

בשל החשיבות הציבורית שיש לעידוד השקעה בהפקות מקומיות המשודרות בערוצים אשר אינם מופקים בידי בעל הרישיון הכללי לשידורי כבלים, בהפקות מקומיות המיועדות לגיל הרך לילדים ולנוער ובתכניות סוגה עילית, מוצע לקבוע לגבי הפקות אלה, בסעיף קטן (א1) כנוסחו המוצע, סכום השקעה שלא יפחת משיעור שקבעה המועצה או משיעור של 50% מתוך סכום ההוצאה השנתי של בעל הרישיון, לפי העניין.

במטרה לעודד כניסת בעלי רישיונות מיוחדים לשוק השידורים הרב-ערוצי מוצע לבטל את הסמכות הנתונה כיום למועצה בסעיף קטן (2א) של סעיף 6ה1 לחוק התקשורת להטיל מגבלות על בעל רישיון כאמור, כך שבעל רישיון כאמור יוכל להחזיק ביותר מרישיון אחד בלא שיוטלו עליו חובות נוספים בשל אחזקה כאמור. וזה לשונו של סעיף קטן (2א) האמור:

"(2א) המועצה רשאית להתנות מתן יותר מרישיון מיוחד אחד לשידורי כבלים לאותם בעלים, בחיובו להשקיע סכום כספי בשיעור שתקבע, ושלא יעלה על 12% מהכנסותיו מהשידורים, לשם הפקה או רכישה של הפקות מקומיות לשידור ראשוני"

(7) לאשר שיתוף פעולה בתחום השידורים והמשדרים בין בעלי רישיונות לשידורים; ואולם אין באישור כאמור כדי לפטור מהחובה לקבל אישור או היתר לפי כל דין אחר"

(4) לפסקה

לנוכח התפיסה שלפיה יש לצמצם את ההתערבות הרגולטורית בתוכן המשודר בידי בעלי הרישיונות השונים או באמצעותם, מוצע לתקן את סעיף 6ה1 לחוק התקשורת ולבטל את הסמכויות שהיו נתונות בו למועצת הכבלים והלוויין לקבוע כללים לעניין זמן השידור שיקצה בעל רישיון כללי לשידורי כבלים לטובת שידור הפקות מקומיות ולהותיר על כנן את הסמכויות של המועצה לקבוע סכומים שיוציא בעל רישיון כאמור לצורך רכישה של הפקות מקומיות. בהתאם לכך, מוצע לבטל את סעיף קטן (א) של סעיף 6ה1 האמור הקובע כך:

"(א1) 10% לפחות מסך כל זמן השידור הבסיסי שבעלי רישיון כללי לשידורי כבלים משדרים במהלך שנה, יוקצו להפקות מקומיות, בנושאים שאינם ייחודיים לאזור מסוים, שיופקו במיוחד לצורך שידורם לפי סעיף זה וישודרו בשידור ראשוני;

(ד) בסעיף קטן (ג) –

(1) ברישה, במקום "לרבות" יבוא "כמפורט להלן";

(2) פסקה (1) – תימחק;

(3) בפסקאות (2) ו-(3), לפני "לענין" יבוא "כללים";

(ה) בסעיף קטן (ד), במקום "ליתן הוראות, בין השאר, בדבר הסוגות ולוחות זמנים להפקתן או לשידורן" יבוא "לתת הוראות בדבר לוחות זמנים להפקתן";

(5) אחרי סעיף 6הו יבוא:

"מישדרי ספורט 6הז. (א) המועצה רשאית לקבוע כי בעל רישיון כללי לשידורי כבלים ישדר מישדר ספורט שהמועצה קבעה כי הוא בעל חשיבות ציבורית מיוחדת, בערוץ בעל תפוצה רחבה כפי שתורה.

דברי הסבר

בלבד. בהתאם לכך מוצע למחוק את פסקה (ג)(1) של סעיף 6הו האמור המסמיכה את מועצת הכבלים והלוויין לקבוע כללים "לענין סוגי המישדרים וסוגות המישדרים שייכללו במכסות המזעריות להפקות מקומיות, להפקות מקומיות עצמיות ולהפקות מקומיות קניויות, היקפם של סוגי המישדרים וסוגות המישדרים בכל אחת מההפקות האמורות ומועדי שידורם ואופן חלוקת השידורים בין הערוצים השונים, לרבות לשם ביצוע ההפקות ברמה, בתקציב ובאיכות הולמים", וכן לתקן את סעיף קטן (ד) של הסעיף האמור. כך, המועצה לא תוכל לתת לבעל רישיון שהפר את חובות ההשקעה בהפקות מקומיות לפי הוראות 6הו האמורה, בעקבות ההפרה, הוראות לענין הסוגות ולוחות הזמנים לשידורן של הפקות מקומיות, אלא רק הוראות לענין השיעור שעליו להשקיע בהפקות כאמור ולוחות הזמנים להפקתן.

לפסקה (5)

שידורי ספורט מהווים עוגן חשוב בשידוריו של בעל רישיון כללי לשידורי כבלים. כפי שציינה הוועדה המייעצת בהמלצותיה, היכולת של שחקנים חדשים לחדור לשוק בלא שידורי ספורט, מצומצמת. זאת, מאחר שמדובר במוצר שאינו תחליפי, שנמכר בבלעדיות ושהביקוש אליו קשיח.

העדרם של שידורי ספורט בתוכן שמציע שחקן רב-ערוצי, מהווה חסם מעבר משמעותי ביותר לגבי מנויים פוטנציאליים. יתרה מכך, לאורך השנים, ועם התרחבות מגוון הערוצים המשודרים על גבי פלטפורמות השידור, גדל מספר ערוצי הספורט שמציעים בעלי הזכויות במפעלי הספורט השונים. גידול זה הוביל לזליגת תכנים מערוצי ספורט שנכללו בחבילות הבסיס והיו זמינים לציבור מנויים רחב, אל ערוצי פרימיום הפתוחים רק למנויים ששילמו בעבורם תשלום נוסף. כך, הצטמצמה נגישות הציבור לתוכני ספורט, שכאמור הביקוש אליהם קשיח, ומנויים נאלצו לשלם תשלום נוסף בעבור תוכן שבעבר נכלל במסגרת חבילות הבסיס.

כמענה לתופעה, קבעה מועצת הכבלים והלוויין מדיניות בתחום שידורי הספורט, שבמסגרתה הוכרו מפעלי

כאמורה מוצע לקבוע, בסעיף 6הו(א1) לחוק התקשורת כנוסחו המוצע, הוראות קונקרטיות ביחס להיקף ההשקעה בהפקות מקומיות, הן ביחס לתכנים המיועדים לגיל הרך לילדים ולנוער, הן ביחס לתכנים המשודרים בערוצים שאינם מופקים בידי בעל הרישיון והן ביחס לתכניות סוגה עילית, למעט לענין תכניות סוגה עילית, להסמיך את מועצת הכבלים והלוויין לקבוע את שיעורם. לפיכך מוצע לבטל את סעיף קטן (3א) של סעיף 6הו לחוק התקשורת שלפיו רשאית המועצה להתנות את מתן הרישיון לשידורים לפי דרישה בחיוב להשקיע סכום כספי לשם הפקה או רכישה של הפקות מקומיות לשידור ראשוני. וזה נוסח:

"(3א) המועצה רשאית להתנות מתן רישיון לשידורים לפי דרישה, בחיוב להשקיע סכום כספי בשיעור שתקבע, ושלא יעלה על 4% מהכנסותיו השנתיות מרמי המנוי לשידורים לפי דרישה, לשם הפקה או רכישה של הפקות מקומיות לשידור ראשוני, אשר יוצעו על ידו לצפייה למנויו."

סעיף קטן (ב)(1) של סעיף 6הו האמור מסמיך את מועצת הכבלים והלוויין לקבוע כללים הנוגעים לשידור הפקות בנושאים הנוגעים לאזור מסוים בלבד. מדובר בהוראה שהיתה רלוונטית לתקופה שבה פעלו כמה חברות כבלים, ואינה רלוונטית עוד היום ומוצע על כן לבטלה. וזה נוסחו של סעיף קטן (ב)(1) האמור שמוצע לבטלה:

"(ב)(1) המועצה רשאית לקבוע בכללים את המכסה המזערית להפקות מקומיות של מישדרים שבעל רישיון כללי לשידורי כבלים משרד, בנושאים הנוגעים לאזור מסוים בלבד, שישודרו בשידור ראשוני, בנוסף למכסה האמורה בסעיף קטן (א), ובלבד שלצורך זה, ייחשבו גם מישדרים בענייני היום כהפקות מקומיות; המועצה רשאית לקבוע את המכסה המזערית לפי פסקה זו כמכסת שעות או חלקיהן."

כאמורה מוצע לצמצם את סמכות המועצה בכל הנוגע להפקות מקומיות, לענין קביעת הסכומים שיוצאו לטובת הפקות מקומיות וכן לענין אופן ההכרה בהוצאה כאמור,

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), רשאית המועצה לקבוע כי בעל רישיון כללי לשידורי כבלים ישדר מישדר ספורט שהמועצה קבעה כי הוא בעל חשיבות ציבורית, בערוץ ספורט בעל תפוצה רחבה כפי שתורה;

(6) בסעיף 216 –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום הסיפה החל במילים "שישודרו בערוצים" יבוא "כאמור בסעיף קטן (א) שישודרו בשידור ראשוני בשידורי הטלוויזיה המשודרים לפי כל חוק לציבור בישראל, בלי שהמשדר יקבל תמורה בעד השידור";

(ב) בסעיף קטן (ד), ברישה, הקטע החל במילים "וכן תביא" עד המילים "האמורים בסעיף קטן (ב)" – יימחק;

(7) בסעיף 216א, סעיף קטן (ה) – בטל;

(8) סעיפים 216 ו-217 – בטלים;

ד ב ר י ה ס ב ר

התקשורת, בפסקה (1), שלפיו לא תהיה עוד למועצת הכבלים והלוויין סמכות לקבוע הוראות לעניין חבילות שידורים, מוצע לבטל את סעיף קטן (ה) של סעיף 216א האמורה כך שיובהר כי אין למועצה סמכות לקבוע הוראות כאמורה בין אם שר התקשורת נתן הוראות לפי סעיף 216א האמורה ובין אם לאו.

לפסקאות (8) ו-(11)

כחלק ממיקוד הרגולציה, ובמסגרת ביטול הוראות הנוגעות לתוכן השידורים של בעל רישיון כללי לשידורי כבלים, מוצע לבטל את סעיף 216 לחוק התקשורת הקובע כדלקמן:

"תוכן שידורי כבלים"

216. (א) בעל רישיון כללי לשידורי כבלים ישדר מגוון סרטים ותכניות, בין השאר בתחומי הבידור, המוסיקה, האמנות, החברה, המדע, החינוך, התרבות והספורט.

(ב) במסגרת שידורים כאמור בסעיף קטן (א), יכלול בעל רישיון כללי לשידורי כבלים, גם שידורים שיש בהם ביטוי לנושאים ולצרכים ייחודיים של שטח גאוגרפי שהמועצה קבעה את גבולותיו בכללים (בסעיף זה – אזור); המועצה רשאית לאשר לבעל רישיון כללי לשידורי כבלים לשרד שידורים כאמור ביותר מתחום אזור אחד.

(ג) בקיום שידורים לפי סעיף זה יפעל בעל רישיון כללי לשידורי כבלים בהתאם לכללים שתקבע המועצה לעניין סעיף זה.

כמו כן מוצע לבטל את סעיף 216 לחוק התקשורת אשר קובע הוראות לעניין שידורי כבלים הנוגעים לאזור מסוים בלבד, שלא נעשה בהם שימוש. וזה נוסחו:

"תוכן שידורי הכבלים"

216. (א) בעל רישיון כללי לשידורי כבלים ישדר חדשות מקומיות ותכניות מקומיות בעניני היום הנוגעים לאזור בלבד.

ספורט מסוימים ככאלה שיש חובה לגבי חלק מהמישדרים המשודרים בהם, לשרדם בערוצים בעלי תפוצה רחבה (ערוצים מוכרזים). נוסף על כך קבעה המועצה בכללים אילו תכנים ניתן להעביר מערוץ שנכלל בחבילת הבסיס לערוץ שניתן בתשלום נוסף.

מאחר שבתחום שידורי הספורט קיים צורך באסדרה אקטיבית מצד הרגולטור, מוצע להסמיך את מועצת הכבלים והלוויין לקבוע הוראות שונות ביחס לשידור של מפעלי ספורט מסוימים, אשר המועצה סבורה כי יש חשיבות ציבורית בהפצתם לציבור רחב. על פי המוצע, תוכל המועצה לקבוע כי משדרי ספורט בעלי חשיבות ציבורית מיוחדת, ישודרו בערוץ בעל תפוצה רחבה כפי שתורה, וכן לקבוע כי משדרי ספורט בעלי חשיבות ציבורית, ישודרו בערוץ ספורט בעל תפוצה רחבה כפי שתורה. סמכות זו תאפשר למועצה להגן על האינטרס הציבורי בהנגשת מישדרי ספורט שיש בהם עניין לציבור.

לפסקה (6)

סעיף 216 לחוק התקשורת עוסק בתקצוב הפקות בשפה האמהרית והטיגרינית, וקובע סכום של כ-4.8 מיליון שקלים חדשים לחלוקה כתמיכה בהפקות כאמור. כיום, קובע הסעיף האמור כי יוכרו כהפקות מקומיות כאמור רק הפקות שישודרו בערוצים המשדרים בשפה האמהרית או הטיגרינית לפחות מחצית מזמן השידור שלהם ולא פחות מ-12 שעות ביום. הלכה למעשה, כיום יש ערוץ אחד כזה בישראל, המשדר בתשלום בכבלים ובלוויין. במטרה להנגיש את השידורים בשפה האמהרית והטיגרינית, מוצע לאפשר הכרה בהפקות בשפות אלה שישודרו בכל ערוץ, ובלבד שמדובר בשידור ראשוני בערוץ שאינו גובה תשלום בעבור שידוריו.

לפסקה (7)

סעיף 216א מקנה לשר התקשורת סמכות לתת לבעל רישיון כללי לשידורי כבלים הוראות בעניין הצעת חבילת שידורים בסיסית. לאור תיקונו המוצע של סעיף 214 לחוק

(9) בסעיף 6כ6 –

- (א) בכותרת השוליים, במקום "אישור" יבוא "כללים בעניין";
- (ב) סעיפים קטנים (א) ו-(ב) – בטלים;
- (ג) בסעיף קטן (ג), במקום הרישה עד המילים "רשאית היא" יבוא "המועצה רשאית", במקום "לקבוע הגבלות" יבוא "לקבוע בכללים הגבלות" ואחרי "החוקת אמצעי שליטה" יבוא "בערוץ משותף";

(10) בסעיף 6כ2 –

- (א) בסעיף קטן (א), ההגדרה "משרד ערוץ חדשות" – תימחק;
- (ב) בסעיף קטן (ג)(5)(ה)1, המילים "ואינו משרד ערוץ חדשות" – יימחק;
- (ג) סעיף קטן (ט) – בטל;

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (9)

סעיף 6כ6 לחוק התקשורת קובע הוראות לעניין אישור ערוצים משותפים בידי מועצת הכבלים והלוויין. ערוץ משותף מוגדר באותו סעיף כערוץ עצמי (כהגדרתו באותו סעיף) המשודר על ידי יותר מבעל רישיון לשידורים אחד או ערוץ עצמי המשודר למחצית או יותר מכלל המנויים של כלל בעלי הרישיונות לשידורים. מאחר שכיום קיים רק בעל רישיון כללי אחד לשידורי כבלים, המשמעות היא שכל ערוץ המשודר למחצית או יותר מכלל המנויים של בעל הרישיון הכללי הוא בגדר ערוץ משותף.

לאור האמור, מוצע לבטל את הוראות הסעיף האמור הנוגעות לשיטת פעולה של כמה בעלי רישיונות כלליים לשידורי כבלים בשידור במתכונת של ערוץ משותף, ולהותיר על כנו את ההוראות המסמיכות את מועצת הכבלים והלוויין לקבוע הגבלות על החוקת אמצעי שליטה בערוצים אלה. ערוצים אלה חשויים הן לשם הפלורליזם והגיוון והן כדי לייצר מוקדי תוכן נפרדים מחברות הכבלים והלוויין, זאת בין השאר כדי לאפשר לשחקנים חדשים המבקשים להיכנס לשוק הטלוויזיה הרב-ערוצית גישה למקורות תוכן קיימים בשלב החדירה לשוק.

לפסקה (10)

עקב ביטולו של ההסדר בעניין ערוץ ייעודי, כמפורט להלן בדברי ההסבר לפסקאות (15) עד (19), מוצע לתקן את סעיף 6כ2 לחוק התקשורת כך שההסדרה הקבועה בו לא תחול לגבי "משרד ערוץ חדשות", אשר מוגדר בסעיף ב"משרד ערוץ ייעודי, שקיבל רישיון שידור לפי סעיף 6לד1, לשרד חדשות ותכניות בענייני היום".

לפסקה (12)

כיום, בהתאם להוראות סעיף 6כא לחוק התקשורת, מוטלת על בעל רישיון כללי לשידורי כבלים חובה להעביר את שידורי הטלוויזיה המשודרים לפי כל חוק לציבור בישראל והניתנים לקליטה מהאוויר, העברה מלאה, בזמן אמיתי, בלא כל קטיעה או עריכה, ובלא תשלום מאת המשרד.

(ב) בעל רישיון כללי לשידורי כבלים ישר מוגוון סרטים ותכניות, בין היתר בתחומי הבידור, המוסיקה, האמנות, החברה, המדע, החינוך, התרבות והספורט.

(ג) במסגרת שידורים כאמור בסעיף קטן (ב) יכלול בעל רישיון כללי לשידורי כבלים גם שידורים שיש בהם ביטוי לנושאים ולצרכים ייחודיים של האזור (להלן – מישדרים בעניני האזור).

(ד) המועצה רשאית להתיר לשני בעלי רישיון כללי לשידורי כבלים או יותר, שיש קרבה גיאוגרפית וזיקה בין אזורים, להפיק ולשרד במשותף מישדרים העוסקים בחדשות המתייחסות לאותם אזורים או בנושאים אחרים המיוחדים לאותם אזורים, אם שוכנעה שיש חשיבות בקיומם של מישדרים כאמור, וכן כי השידור המשותף עשוי לתרום לאיכות, לגיוון ולהגדלת כמות המישדרים בעניני אותם אזורים, והכול בתנאים שתקבע.

(ה) המועצה רשאית לתת היתר כאמור בסעיף קטן (ד) גם לבעל רישיון כללי לשידורי כבלים שהוענקו לו שני רישיונות או יותר.

(ו) בקיום שידורים לפי סעיף זה יפעל בעל רישיון כללי לשידורי כבלים בהתאם לכללים שתקבע המועצה לענין סעיף זה.

(11) (פקע).

(21) (פקע).

(31) (פקע).

(41) (פקע).

(51) (פקע).

(ז) בסעיף זה, "אזור" – שטח גאוגרפי שגבולותיו נקבעו בכללים על ידי המועצה; המועצה רשאית לאשר לבעל רישיון כללי לשידורי כבלים לשרד שידורים כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ג), ביותר מתחום אזור אחד.

עוד מוצע לתקן את סעיף 6כ3(ב) לחוק התקשורת לאור ביטולו של סעיף 6כא האמור, אשר נזכר בו.

(11) בסעיף 3כ6(ב), במקום "בסעיפים 6כ(א) ו-6כ2" יבוא "בסעיף 2כ6";

(12) בסעיף 6כא, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) הוראות סעיף 6לד(ב1) יחולו לעניין העברה, בידי בעל רישיון כללי לשידורי כבלים, של השידורים שמשדר בעל רישיון לשידורי טלוויזיה כהגדרתו בחוק הרשות השנייה, שסך הכנסותיו אינו עולה על 50 מיליון שקלים חדשים בשנה, אלא אם כן קבע המנהל כהגדרתו בחוק הרשות השנייה כי אותו בעל רישיון הוציא בעבור הפקות מקומיות סכום השווה לכפל הסכום שנקבע לתשלום לפי אותן הוראות";

(13) בסעיף 6כא1(ב), פסקה (4) – תימחק;

(14) סעיף 6כד 1 – בטל;

(15) בכותרת סימן ט' בפרק ב'1, במקום "וערוצים ייעודיים" יבוא "של בעל רישיון מיוחד לשידורי כבלים";

(16) בסעיף 6לד –

(א) בכותרת השוליים, בסופה יבוא "של בעל רישיון מיוחד לשידורי כבלים";

(ב) סעיפים קטנים (א1) ו-3(א) – בטלים;

(ג) בסעיף קטן (ב), פסקה (2) – תימחק;

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (14)

סעיף 6כד1 לחוק התקשורת קובע הוראות לעניין עוצמת הקול בתשדירי פרסומת, בקדימונים ובשידורים אחרים ומסמיך את המועצה לקבוע כללים לעניין זה. בדומה לתיקון המוצע לחוק הרשות השנייה, בסעיף 15(25) להצעת החוק, מוצע לבטל סעיף זה, לרבות סמכויות המועצה מכוחו. וזה לשונו של סעיף 6כד1 לחוק התקשורת שמוצע לבטלו:

"עוצמת הקול בתשדירי פרסומת, בקדימונים ובשידורים אחרים

6כד1. בעל רישיון לשידורי כבלים, לרבות משרד ערוץ ייעודי הממומן באמצעות שידורי פרסומת, לא ישדר בערוץ המופק בעיקר עבור הציבור בישראל, תשדיר פרסומת, קדימון או שידור מסוג אחר שקבעה המועצה בכללים, בעוצמת קול העולה על טווח עוצמת הקול המקובל במישור שאינו תשדיר פרסומת, קדימון או שידור מסוג אחר כאמור, כפי שקבעה המועצה בכללים; בסעיף זה, "קדימון" – כהגדרתו בסעיף 6לד1(ז)3 לרבות קדימון צולב כהגדרתו באותו סעיף."

לפסקאות (15) ו-16)

לנוכח ביטול האסדרה לעניין ערוצים ייעודיים, מוצע לתקן את כותרת סימן ט' בפרק ב'1 לחוק התקשורת כך שתשקף את ההוראות שיוותרו באותו סימן, קרי, הוראות הנוגעות לבעל רישיון מיוחד לשידורי כבלים בלבד. כמו כן מוצע לתקן את סעיף 6לד לחוק התקשורת ולמחוק ממנו את ההוראות הנוגעות לערוץ ייעודי.

כאמור לעיל, מוצע לבטל את האסדרה הקבועה כיום בחוק התקשורת לעניין ערוצים ייעודיים, כך שלא יינתנו עוד רישיונות לערוצים כאמור, ובמקביל מוצע להפחית באופן משמעותי את היקף הרגולציה שתחול על בעל רישיון לשידורי טלוויזיה לפי חוק הרשות השנייה. בהתאם לכך החובות המוטלות על בעל רישיון כללי לשידורי כבלים בהתאם לסעיף 6כא לחוק התקשורת צפויות להתרחב ולחול עליו לגבי מספר גדול יותר של משדרים.

כדי ליצור הסדר מאוזן שלא יפגע בבעל הרישיון הכללי לשידורי כבלים במידה העולה על הנדרש, מוצע להותיר את חובת ההעברה הקבועה בסעיף 6כא האמור על כנה ולצר זאת להטיל על בעלי הרישיון לשידורי טלוויזיה שסך הכנסותיהם אינו עולה על 50 מיליון שקלים בשנה (בפרק זה – בעל רישיון בעל היקף פעילות קטן), חובה לשלם בעד העברה זו "דמי מעבר" לפי הוראות סעיף 6לד(ב1) לחוק התקשורת, אשר מסדירות את התשלום שישלם בעל רישיון מיוחד לשידורי כבלים בעד העברת שידוריו בידי בעל הרישיון הכללי לשידורי כבלים. עם זאת, מוצע כי בעל רישיון בעל היקף פעילות קטן לא יהיה חייב בתשלום כאמור, אם המנהל כהגדרתו בחוק הרשות השנייה קבע לגביו כי הוא הוציא בעד הפקות מקומיות סכום השווה לכפל הסכום שנקבע לתשלום לפי סעיף 6לד(ב1) האמור.

לפסקה (13)

סעיף 6כא1 לחוק התקשורת קובע הוראות לעניין האפיקים שבהם ישודרו השידורים השונים המשודרים באמצעות בעל רישיון כללי לשידורי כבלים. מוצע לערוך בו התאמות לאור ביטול האסדרה הנוגעת למשדר ערוץ ייעודי, כמפורט להלן בדברי ההסבר לפסקאות (15) עד (19).

(17) אחרי סעיף 6לד יבוא:

“סימן ט’1: משדר ערוץ נושאי”;

(18) בסעיף 6לד –

- (א) במקום כותרת השוליים יבוא “משדר ערוץ נושאי”;
- (ב) סעיפים קטנים (א) עד (ו) – בטלים;
- (ג) בסעיף קטן (ז) –
- (1) ברישה, במקום “לגבי ערוץ ייעודי” יבוא “לגבי ערוץ נושאי כהגדרתו בחוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות, התשע”ב–2012²⁹ (בסעיף זה – ערוץ נושאי)”;
- (2) בפסקה (1), הסיפה החל במילה “ומיקומם” – תימחק;
- (3) בפסקה (2), במקום “הערוץ הייעודי” יבוא “הערוץ הנושאי”;
- (4) פסקאות (3), (6) עד (8), (11), (14) ו-(16) – יימחקו;
- (5) בפסקה (10), במקום “במשדר ערוץ ייעודי” יבוא “במשדר ערוץ נושאי”;

דברי הסבר

פרסומת (פסקה 10)); סייגים בדבר פרסומת המוכוונת לילדים, לרבות דרך הצגתה ושעות שידורה (פסקה 12)); סייגים בדבר השתתפות ילדים בשידור פרסומת (פסקה 13)); וסייגים בדבר שימוש בגוף האדם, באופן הפוגע בכבוד האדם (פסקה 15)).

וזה נוסחן של ההוראות בסעיף 6לד לחוק התקשורת שמוצע לבטל:

“(א) המועצה רשאית להעניק רישיון מיוחד לשידורי כבלים למשדר ערוץ ייעודי, למי שבחרה במכרז שפרסמה, ולענין זה יחולו הוראות סעיף 6פ.

(א1) נתנה המועצה רישיון מיוחד לשידורי כבלים למשדר ערוץ ייעודי כאמור בסעיף קטן (א), יוארך תוקף הרישיון עד יום כ”ג בטבת התשע”ט (31 בדצמבר 2018) או עד מועד אחר שנקבע ברישיון, לפי המאוחר.

(ב) מתוך מגמה להביא לריבוי הגורמים המעורבים בשידור מישדרים לציבור, תקבע המועצה במכרז לפי סעיף קטן (א) תנאים והגבלות בדבר החזקה, העברה או רכישה של זכויות במשדר הערוץ הייעודי, לרבות בידי מי שמשדר שידורים לציבור לפי כל דין או מפיק ערוץ, או בעל ענין בכל אחד מהם, והכול במישרין או בעקיפין.

(ג) המועצה רשאית לקבוע בתנאי המכרז הוראות, תנאים והגבלות בדבר מימון שידוריו של משדר ערוץ ייעודי ברכיבים שאינן שידורי פרסומת; היה משרד הערוץ הייעודי רשאי לממן את שידוריו באמצעות שידורי פרסומת ובאמצעות דרכי מימון נוספות, יובאו דרכי המימון הנוספות גם הן לאישור הממשלה והועדה כאמור בסעיף 6לד(א3), בשינויים המחוייבים.

לפסקאות (17) ו-(18)

ערוץ נושאי מוגדר בחוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות, התשע”ב–2012 (בפרק זה – חוק הפצת שידורים). לפי אותו חוק, רשאי מועצת הכבלים והלוויין להעניק, במכרז, רישיון לערוץ שמשדר ב-75% לפחות מזמן השידור שלו, תכנים בנושא מסוים, ומופץ על גבי מערך עידן פלוס שפעולתו מעוגנת באותו חוק.

בהתאם לחוק הפצת שידורים, ערוץ נושאי יכול להיות ממומן מדמי מנוי או מפרסומות. לגבי ערוץ נושאי הממומן מפרסומות, נקבע בחוק הפצת שידורים כי יחולו עליו הוראות סעיף 6לד לחוק התקשורת, הקובע הוראות לענין רישיון ערוץ ייעודי והשידורים של ערוץ כאמור. מאחר שמוצע, ככלל, לבטל את ההסדרה בחוק התקשורת הנוגעת לערוץ ייעודי לחוק, מוצע לבטל את מרבית הוראות סעיף 6לד האמורה עם זאת, מוצע להותיר על כנו חלק מהוראות סעיף קטן (ז) של אותו סעיף שמכוחן קובעת מועצת הכבלים והלוויין כללים לענין שידורי פרסומות, כך שאלה יחולו לענין ערוץ נושאי.

מוצע להותיר בידי המועצה סמכות לקבוע, ביחס לערוץ נושאי, כללים בנושאים המפורטים להלן: הפרדת שידורי פרסומת ממישדר שאינו פרסומת (פסקה 1)); איסור העדפת מפרסם בשל הפקת שידור הפרסומת שלו בידי הערוץ הנושאי (פסקה 2)); הגבלה על מכירת זמן שידור פרסומת לאדם אחד (פסקה 4)); שידורי פרסומת אסורים ונושאים אסורים לשידור בשידורי פרסומת (פסקה 5)); סייגים בדבר שידור פרסומת אגב פרסומת סמויה או פרסומת בלתי מודעת (פסקה 9)); סייגים שיחולו על בעלי משרות במשדר ערוץ נושאי בדבר השתתפותם בשידורי

²⁹ ס”ח התשע”ב, עמ’ 286.

(ד) סעיפים קטנים (ח) עד (י) – בטלים;

(19) סעיפים 2, 6לד, 3 ו-6מ – בטלים;

דברי הסבר

(8) סוגי המישדרים שניתן להפסיק את מהלך שידורם לצורך שידורי פרסומת;

[...]

(11) סייגים בדבר פרסום מוצרים ושירותים, בין לפי נושאים ובין דרך כלל, מחיריהם ואופן ההשוואה ביניהם, תוך מגמה להבטיח שידור מידע מהימן ותחרות הוגנת;

[...]

(14) סייגים בדבר שידור פרסומת שלא מהפקה מקומית; בפסקה זו, יראו שידור פרסומת כאילו הוא תכנית טלוויזיה, לענין ההגדרה "הפקה מקומית";

[...]

(16) קבלת אישור מוקדם להעסקי תמלילים ולסרטים של שידורי פרסומת וכן התניית השידורים או התניית אישור שידורם בתנאים שתקבע.

(ח) השר רשאי לקבוע הוראות לענין ההליכים לעריכת מכרז לבחירת משרד ערוץ ייעודי לפי סעיף קטן (א), דרכי הגשתן של הצעות למכרז והטיפול בהן, הדרכים והמועדים למסירת מידע בדבר תוצאות המכרז וכן ההליך להענקת רשיון.

(ט) הוראות סעיפים 6א ו-6ב יחולו על משרד ערוץ ייעודי בשינויים המחוייבים.

(י) השר יקבע, בהסכמת שר האוצר, את שיעורי התמלוגים ודמי הרשיון שישלמו למדינה מי שקיבלו רשיון לפי סעיף זה בהתחשב, בין השאר, בסוג הערוץ, דרכי מימונו ואופי שידוריו.

לפסקה (19)

לנוכח ביטול האסדרה בכל הנוגע לערוצים ייעודיים, מוצע לבטל את סעיפים 6לד ו-3לד לחוק התקשורת הקובעים הוראות ביחס לערוצים אלה. וזה לשונם:

"נטילת זמני שידור פרסומת

2לד. (א) המועצה רשאית ליטול, במועדים שתקבע, ממשרד ערוץ ייעודי הממומן באמצעות שידורי פרסומת, שהפר בשידוריו כלל מכללי המועצה או הוראה שניתנה לפיהם או ששידר שידורים אסורים כמשמעותם בסעיף 6כה (להלן – שידור תוך הפרה), זמני שידור פרסומת כלהלן:

(1) עבור כל דקה של שידור תוך הפרה – דקה אחת של שידורי פרסומת, ובלבד שסך כל הנטילה בשל שידור תכנית אחת כאמור, לא יעלה על זמן השידור המרבי שנקבע לו לשידורי פרסומת;

(2) עבור שידור תוך הפרה שאורכו פחות מדקה – עד דקה של שידורי פרסומת.

(ד) בערוץ ייעודי הממומן באמצעות שידורי פרסומת, תקבע המועצה במכרז ובכללים תנאים והגבלות בדבר שידורי הערוץ לפי סעיף זה, שיבטיחו כי בשידורי הערוץ יינתן מענה הולם ליעוד המיוחד שנקבע או למאפיינים המיוחדים לערוץ זה, ובכלל זה כי השידורים בחלקם, ובשיעור שלא יפחת מ-20% מהם, יהיו מהפקה מקומית; המועצה, באישור הועדה, רשאית לקבוע שיעור נמוך יותר להפקות מקומיות, אם נוכחה כי קיימות נסיבות מיוחדות לעשות כן, או שטיבו של הערוץ או מהותו מחייבים לעשות כן.

(ה) (1) בערוץ ייעודי הממומן באמצעות שידורי פרסומת שקהל היעד שלו נבדל בשפתו, תקבע המועצה במכרז תנאים שיבטיחו כי בהצעת הזוכה שייבחר יהיו כל השידורים, לרבות שידורי הפרסומת, בשפת הערוץ, בדיבור, בדיבור או בכתיביות;

(2) מחצית לפחות מן השידורים כאמור בפסקה (1), למעט שידורי הפרסומת, יהיו בשפת הערוץ, בדיבור או בדיבור, ובכללם מחצית לפחות מן השידורים בשעות צפיית שיא.

(ו) המועצה רשאית להחיל על משרד ערוץ ייעודי כללים שקבעה לגבי בעל רישיון לשידורי כבלים, כולם או מקצתם, ורשאית היא לקבוע כללים מיוחדים לענין שידוריו של משרד ערוץ ייעודי דרך כלל או למשרד ערוץ ייעודי מסוים, ובכלל זה כי השידורים יהיו בחלקם מהפקה מקומית.

(ז) המועצה רשאית לקבוע, לגבי ערוץ ייעודי הממומן באמצעות שידורי פרסומת – כללים נוספים או אחרים, לרבות בענינים אלה:

[...]

(3) זמן שידור מרבי לשידורי פרסומת וכן לשידורי קדימון או לשידורי קדימון צולב שרשאי משרד ערוץ ייעודי להקצות בכל שעת שידור; לענין פסקה זו –

"קדימון" – מישדר המוסר מידע על האפיק שבו הוא משודר או על מישדרים אחרים באפיק זה;

"קדימון צולב" – מישדר המוסר מידע על אפיק אחר או על מישדרים בו;

(6) מתכונת של שידורי פרסומת ודרך הצגתם;

(7) עיתוים של שידורי הפרסומת במסגרת המישדרים, משך הזמן המרבי לכל שידור כאמור, ומרווח הזמן בין שידורי פרסומת שונים, תוך מגמה לשרד את שידורי הפרסומת במרוכז;

- (20) בסעיף 6מח(א), פסקה (6) – תימחק;
- (21) בסעיף 6מטו(ב), הסיפה החל במילים "וכן שידוריו" – תימחק;
- (22) בסעיף 6נה, בסעיף קטן (ב) –
- (א) בפסקה (1), במקום "5(ד) ר(ה)" יבוא "6לד(ב)(1)";
- (ב) פסקה (2) – תימחק;
- (23) בסעיף 6נו, המילים "6יט2" ו-"6כד1" – יימחקו;
- (24) בסעיף 37ב(ב)(4), במקום "סעיפים 6ה(5)" יבוא "סעיפים 6ה(ג)".
17. תיקון חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות, התשע"ב-2012³⁰ (בפרק זה – חוק הפצת שידורים) –
- (1) בסעיף 1, ההגדרה "משרד ערוץ ייעודי" – תימחק;

ד ב ר י ה ס ב ר

- (ב) הורתה המועצה על נטילת זמן שידורי פרסומת, לא ישדר משרד ערוץ ייעודי את שידורי הפרסומת בזמן שהורתה המועצה.
- (ג) המועצה תודיע למשרד ערוץ ייעודי הממומן באמצעות שידורי פרסומת על כוונתה ליטול פרקי זמן כאמור בסעיף קטן (א), לפחות עשרים וארבע שעות לפני ביצוע הנטילה.
- (ד) המועצה רשאית לקבוע כללים לביצוע סעיף זה.
- ערוץ ייעודי בשפה הערבית**
- 6לד3. (א) הוענק רישיון לשידורי ערוץ ייעודי בשפה הערבית, ולשם הבטחת נגישות מרבית לשידורים בשפה הערבית, רשאי משרד הערוץ האמור לשדרו גם במתכונת של שידורי טלוויזיה באמצעות לוויין, המיועדים לקליטה ישירה לא מפוענחת בידי כל אדם, בין אם הוא מנוי ובין אם לאו, ובלבד שמסר לשר ולמועצה הודעה על המועד שבו יתחיל לשדר במתכונת האמורה.
- כמו כן, לנוכח ביטולו של סעיף קטן 6הו(א)(1) לחוק התקשורת, הנוגע לזמן השידור שעל בעל רישיון כללי לשידורי כבלים להקצות לטובת שידור הפקות מקומיות, מוצע לבטל את סעיף 6מ לחוק התקשורת המתיר לבעלי רישיון כללי לשידורי כבלים להתקשר ביניהם לצורך ביצוע חובותיהם לפי סעיף 6הו(א)(1) האמור. וזה נוסחו של סעיף 6מ שמוצע כאמור לבטלו:
- "הפקות משותפות**
- 6מ. בכפוף להוראות כל דין, ולצורך ביצוע הוראות סעיף 6הו(א)(1), רשאים בעלי רישיון כללי לשידורי כבלים, כולם או חלקם, להתקשר ביניהם (להלן – התקשרות משותפת), לשם רכישה או הפקה מקומית, בין עצמית ובין קנייה, של מישדרים בנושאים שאינם ייחודיים לאזור מסוים; בסעיף זה, "התקשרות משותפת" – לרבות התקשרות של בעלי רישיון כללי לשידורי כבלים עם מפיק ערוץ או עם אדם אחר"
- לפסקה (20)**
- סעיף 6מח לחוק התקשורת מקנה לשר התקשורת, לאחר התייעצות עם מועצת הכבלים והלוויין, סמכות לקבוע תנאים למתן רישיון לשידורי לוויין, ומפרט רשימה של נושאים שלגביהם רשאי השר לקבוע תנאים כאמור. סעיף קטן (א)(6) של סעיף 6מח האמור מסמיך את שר התקשורת לקבוע תנאים לעניין "היקף השידורים המוצעים בידי מבקש הרישיון לשידורי לוויין שישודרו בעברית, בדיבור, בדיבור או בכתוביות, ושעת שידורם, וכן היקף השידורים שמקורם בהפקה מקומית כמשמעותה בפרק ב'1". כחלק מהמדיניות לצמצם את התערבות הרגולטור בתוכן המשודר, מוצע למחוק את אותו סעיף קטן.
- לפסקאות (21) ו-(22)**
- לנוכח ביטול האסדרה הנוגעת לערוצים ייעודיים, מוצע לתקן בהתאמה את הוראות סעיפים 6מטו ו-6נה לחוק התקשורת הכוללות התייחסות לערוצים כאמור.
- לפסקה (23)**
- סעיף 6נו לחוק התקשורת מחיל סעיפים שונים בפרק ב'1 לחוק האמור ובהם סעיפים 6יטו ו-6כדו לאותו חוק, על בעל רישיון לשידורי לוויין וכן על מפיק ערוץ ומפיק ערוץ עצמאי, ומוצע לערוך בו התאמות נוכח ביטולם של הסעיפים האמורים, בפסקאות (7) ו-(15).
- לפסקה (24)**
- סעיף 37ב לחוק התקשורת קובע הוראות לעניין עיצום כספי על בעל רישיון לשידורים, ומוצע לתקן את סעיף קטן (ב)(4) שלו לנוכח החלפת נוסחו של סעיף 6ה לחוק בפסקה (3) לעיל.
- סעיף 17 לפסקה (1)**
- מוצע להתאים את חוק הפצת שידורים לתיקונים המוצעים בחוק התקשורת וחוק הרשות השנייה. בין השאר, מוצע למחוק את ההגדרה "משרד ערוץ ייעודי" מסעיף 1 לחוק האמור, לאור ביטול האסדרה הנוגעת

³⁰ ס"ח התשע"ב, עמ' 286; התשע"ז, עמ' 96.

(2) בסעיף 6 –

(א) בסעיף קטן (א) –

- (1) בפסקה (2), אחרי "לשידורי טלוויזיה" יבוא "למעט בעלי רישיונות כאמור המנויים בפסקה (א2)";
- (2) אחרי פסקה (2) יבוא:

"(א2) בעל רישיון לשידורי טלוויזיה שסך הכנסותיו אינו עולה על 50 מיליון שקלים חדשים בשנה, אם ביקש זאת – במסגרת ערוץ טלוויזיה אחד בטכנולוגיית חדות רגילה לכל בעל רישיון, ואולם אם מספר בעלי רישיונות כאמור ששידוריהם מופצים באמצעות תחנות השידור הספרתיות עלה על חמישה, יופצו שידוריו של בעל רישיון נוסף בכפוף לקיבולת הפנויה להפצת שידורים כאמור";

(3) פסקה (5) – תימחק;

- (4) בפסקה (8), המילים "משרד ערוץ ייעודי" – יימחקו;

(ב) בסעיף קטן (ב) –

- (1) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(א1) בעל רישיון לשידורי טלוויזיה כאמור בסעיף קטן (א)(א2) – שנה מהמועד שבו ביקש כי שידוריו יופצו באמצעות תחנות השידור הספרתיות, וכל בעל רישיון נוסף כאמור באותו סעיף קטן שהפצת שידוריו כפופה לקיבולת הפנויה להפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות – זמן סביר שלא יעלה על 90 ימים מהמועד שבו קיימת קיבולת פנויה כאמור";

(2) פסקה (3) – תימחק;

(3) בסעיף 9 –

(א) בסעיף קטן (ב) –

- (א) בפסקה (2), במקום "שמשרד ערוץ ייעודי או משרד ערוץ נושאי חייבים לשלם" יבוא "שמשרד ערוץ נושאי חייב לשלם";

ד ב ר י ה ס ב ר

זאת, מוצע כי ההסדרה שתחול לגביהם תהיה רומה לזאת שנקבעה ביחס לערוצים הייעודיים, ובפרט, כי לא תוטל עליהם החובה להיות מופצים כאמור, אלא ההפצה תיעשה רק אם ביקשו זאת, ובמקרים מסוימים, בכפוף לקיבולת הפנויה. עוד מוצע, לנוכח ביטול האסדרה הנוגעת לערוצים ייעודיים, למחוק את ההתייחסות לחובת ההפצה של אותם ערוצים מסעיף 6 האמור.

לפסקה (3)

מוצע לתקן את סעיף 9 חוק הפצת שידורים לאור ביטול האסדרה הנוגעת לערוצים הייעודיים בתיקון חוק התקשורת, בסעיף 16 להצעת החוק. כמו כן, מוצע להבהיר כי הסדר התשלום הקבוע בסעיף קטן (ב)(3) של סעיף 9 האמור לגבי בעלי הזיכיונות לשידורי טלוויזיה בערוץ 2 ובערוץ השלישי ובעלי הרישיונות לשידורי טלוויזיה, יחול

לערוצים ייעודיים בחוק התקשורת, כמפורט לעיל בדברי ההסבר לסעיף 16 להצעת החוק. וזה לשונה:

"משרד ערוץ ייעודי" – כהגדרתו בסעיף 6א לחוק התקשורת, ובלבד שנקבע, לפי הוראות סעיף 6לד(א3) לחוק האמור כי הוא רשאי לממן את שידוריו באמצעות שידורי פרסומת";

לפסקה (2)

בהתאם לאסדרה המוצעת בחוק הרשות השנייה ביחס לבעלי רישיונות לשידורי טלוויזיה שסך הכנסותיהם בשנה אינו עולה על חמישים מיליון שקלים חדשים, כמוצע בסעיף 15(29) להצעת החוק, מוצע לתקן את סעיף 6 לחוק הפצת שידורים ולהתאים את חובת הגורם המפעיל, כהגדרתו בחוק האמור, להפיץ את שידוריהם של אותם בעלי רישיונות באמצעות תחנות השידור הספרתיות. לצד

(ב) בפסקה (3), במקום "ובעלי רישיונות לשידורי טלוויזיה" יבוא "ומי שהיו, ערב יום תחילתו של חוק התכנית הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום המדיניות הכלכלית לשנת 2019), התשע"ח-2018, בעלי רישיונות לשידורי טלוויזיה";

(ב) סעיף קטן (ד) – בטל;

(4) בסעיף 112 ג –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "סעיפים 6(1), (5)(א) ו-7(7), 6(א1), (2א) ו-7(ב) עד (ד)" יבוא "סעיפים 6ה, 6(א1), (ג) ו-7(ד)";

(ב) בסעיף קטן (ג) –

(1) בפסקה (1), במקום "סעיף 6ה(ב) עד (ד)" יבוא "סעיף 6ה(ג) ו-7(ד)";

(2) בפסקה (2), בפסקאות משנה (ב) ו-7(ג), במקום "סעיף 6ה(א1)" יבוא "סעיף 6ה(א1)";

(5) בסעיף 112 ד –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "כב, 6כדו" יבוא "כב";

(ב) בסעיף קטן (ב) –

(1) בפסקה (1), במקום הרישה עד המילים "ו-6 לחוק האמור" יבוא "הוראות סעיפים 6יא, 6יא2, 6בא עד (ח), 6כא ו-6נא לחוק התקשורת, ואולם הוראות סעיף 6יא2 לחוק האמור" והסיפה החל במילים "ולעניין סעיף 6ה(א)" – תימחק;

(2) בפסקה (2), במקום "סעיפים 6לדו(ז) ו-6לד" יבוא "סעיף 6לדו(ז)";

(6) בסעיף 13 –

(א) בסעיף קטן (ד)(1)(ב)(1), במקום "בסעיף 6(א)(1) ו-2(2)" יבוא "בסעיף 6(א)(1), (2) ו-2(א)";

(ב) אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

את סעיף זה לתיקונים המוצעים בחוק התקשורת לעניין סמכויותיה של מועצת הכבלים והלוויין.

לפסקה (6)

סעיף 13 לחוק הפצת שידורים עניינו במשדר ערוץ נושאי, שהוא ערוץ טלוויזיה ש-75% לפחות משעות השידור שלו מוקדשים לנושא אחד, וששידוריו בנושא האמור משודרים במהלך 90% לפחות משעות צפיית השיא. מוצע להתאים סעיף זה לתיקונים המוצעים בפסקה (2) וכן לתיקונים המוצעים בחוק התקשורת לעניין סמכויותיה של מועצת הכבלים והלוויין. עוד מוצע לעגן בסעיף זה את הסמכות הקבועה היום בסעיף 6לדו(ח) לחוק התקשורת, מאחר שלאור ביטול האסדרה הנוגעת לערוצים הייעודיים בחוק התקשורת, סמכות זו נדרשת רק לעניין ערוץ נושאי, וכן לערוץ התאמות נוספות הנדרשות עקב ביטול האסדרה כאמור.

רק לגבי בעלי הרישיונות שהיו קיימים ערב יום תחילתו של פרק ה' לחוק המוצע, כאמור בסעיף 21 לאותו חוק, ולא יחול לגבי בעלי רישיונות חדשים לשידורי טלוויזיה, ככל שיהיו.

לפסקה (4)

סעיף 112 לחוק הפצת שידורים מעניק למועצת הכבלים והלוויין סמכויות לעניין בעלי רישיונות לשידורים באמצעות תחנות השידור הספרתיות, בהתאם לסמכויותיה לפי חוק התקשורת. מוצע להתאים את סעיף קטן (ב) של הסעיף האמור לתיקונים המוצעים בחוק התקשורת לעניין סמכויות המועצה.

לפסקה (5)

סעיף 112 לחוק הפצת שידורים קובע כי הוראות מסוימות בחוק התקשורת, שחלות על בעל רישיון כללי לשידורי כבלים, יחולו גם על בעל רישיון לשידורים באמצעות תחנות השידור הספרתיות. מוצע להתאים גם

"(ה) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין ההליכים לעריכת מכרז לערוץ נושאי דרכי הגשתן של הצעות למכרז והטיפול בהן, הדרכים והמועדים למסירת מידע בדבר תוצאות המכרז וכן ההליך להענקת רישיון";

(ג) בסעיף קטן (ו) –

(1) במקום "כב, 6כדו" יבוא "כב", במקום "וכן הוראות סימן ט" יבוא "וכן הוראות סימן ט'1" והמילים "למעט סעיפים 6לה, 6לדו(א), (ב), (ט) ו-ו(י) ו-6לד3 לאותו חוק" – יימחקו;

(2) בפסקה (1) –

(א) פסקת משנה (א) – תימחק;

(ב) בפסקת משנה (ב), במקום "בסעיפים קטנים (א) ו-3(א)" יבוא "בסעיף קטן (א)1(1)";

(3) בפסקה (2), במקום "(ז) ו-ט" יבוא "ו-ז".

(7) בסעיף 13יג(א) –

(א) בפסקה (3), במקום "סעיף 6ה(5)(א)" יבוא "סעיף 6ה(ג)";

(ב) פסקה (5) – תימחק;

(ג) בפסקה (7), במקום "הפקתן או שידורן של הפקות אלה" יבוא "לוחות זמנים להפקתן";

(ד) פסקאות (9), (11) ו-14 – יימחקו;

(8) בסעיף 13יד(א) –

(א) בפסקה (2), במקום "סעיף 6ה(5)(א)" יבוא "סעיף 6ה(ג)";

(ב) פסקה (3) – תימחק;

(ג) בפסקה (5), במקום "הפקתן או שידורן של הפקות אלה" יבוא "לוחות זמנים להפקתן";

(ד) פסקה (7) – תימחק;

(9) בסעיף 13טו(א) –

(א) בפסקה (2), במקום "סעיף 6ה(5)" יבוא "סעיף 6ה(ג)";

(ב) פסקה (4) – תימחק;

(ג) בפסקה (6), במקום "הפקתן או שידורן של הפקות אלה" יבוא "לוחות זמנים להפקתן";

(ד) פסקאות (8), (10), (11) ו-13 – יימחקו.

ד ב ר י ה ס ב ר

באמצעות תחנות השידור הספרתיות, בעל רישיון מיוחד לשידורים באמצעות תחנות השידור הספרתיות ומשרד ערוץ נושאי, בהתאם לתיקונים המוצעים לעיל בחוק הפצת שידורים.

לפסקאות (7) עד (9)

מוצע לערוך תיקונים בסעיפים 13יג(א), 13יד(א) ו-13טו(א) לחוק הפצת שידורים שעניינם בסמכות להטיל עיצומים כספיים על בעל רישיון כללי לשידורים

18. בחוק סיווג, סימון ואיסור שידורים מוזיקים, התשס"א-2001⁵¹, בסעיף 4 – תיקון חוק סיווג, סימון ואיסור שידורים מוזיקים
- (1) בסעיף קטן (א)(2), הסיפה החל במילים "ולעניין שידורי הרשות" – תימחק;
- (2) בסעיף קטן (ב) –
- (א) בפסקה (2), במקום "5(ב)(10)" יבוא "5(ב)(4)";
- (ב) בפסקה (3), במקום "6(ה)(1)(ד)" יבוא "6(ה)(ד)".
19. בחוק שידורי ערוץ הכנסת, התשס"ד-2003⁵² (בפרק זה – חוק שידורי ערוץ הכנסת), בסעיף 5(ב), פסקה (2) – תימחק.
20. בחוק לקידום התחרות ולצמצום הריכוזיות, התשע"ד-2013⁵³ (בפרק זה – חוק הריכוזיות) –
- (1) בסעיף 4(ו), בהגדרה "גורם בעל השפעה בתחום השידורים או העיתונות הכתובה", פסקה (3) – תימחק;
- (2) בתוספת, בטור ב', פרט 3.3 – יימחק.
21. (א) תחילתם של חוק הרשות השנייה, חוק התקשורת וחוק שידורי ערוץ הכנסת, כנוסחם בסעיפים 15, 16 ו-19 לחוק זה, ביום פרסומו (בסעיף זה – יום התחילה), ואולם –

(1) הכללים וההוראות שקבעה המועצה כהגדרתה בחוק הרשות השנייה (בסעיף זה – מועצת הרשות השנייה), מכוח סמכותה לפי אותו חוק, לעניין בעלי רישיונות לשידורים כהגדרתם בחוק האמור, בעניינים המפורטים להלן, יעמדו בתוקפם לעניין בעלי רישיונות כאמור עד תום שישה חודשים מיום התחילה, אלא אם כן בוטלו קודם לכן בידי מועצת הרשות השנייה:

(א) השעות שבהן ניתן לשדר תשדירי פרסומות;

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 18** מוצע לתקן את סעיף 4 לחוק סיווג, סימון ואיסור שידורים מוזיקים שעניינו באחריות לביצוע הסימון ופיקוח על הביצוע, זאת בהתאם לתיקונים המוצעים בסעיף 5 לחוק הרשות השנייה ובסעיף 6 לחוק התקשורת, בסעיפים 15(2) ו-16(3) להצעת החוק, הנוגעים לסמכויות המועצות כאמור באותם חוקים לעניין הפיקוח על ביצוע החובות לפי חוק סיווג, סימון ואיסור שידורים מוזיקים.
- סעיף 19** סעיף 5 לחוק שידורי ערוץ הכנסת, התשס"ד-2003, מטמיך את מועצת הכללים והלוויין לקבוע כללים, בין השאר בעניין נושאייהם, סגנונם, תוכנם, היקפם ואופן שיבוצם של תשדירי שירות לפי אותו חוק (ראו פסקה (5) בסעיף 5(ב)). מוצע, בהתאמה לתיקונים המוצעים בעניין סמכויות מועצת הכללים והלוויין, בסעיף 16(3) להצעת החוק, לבטל סמכות זו הנוגעת לעניינים של תוכן שידורים ושיבוץ שעות שידור.
- סעיף 20** מוצע לתקן את החוק לקידום התחרות ולצמצום הריכוזיות, התשע"ד-2013, בהתאם לביטול האסדרה הנוגעת לערוצים ייעודיים בחוק התקשורת, כמוצע בסעיף 16 להצעת החוק.
- סעיף 21** למוצע לתקן את סעיף 4 לחוק סיווג, סימון ואיסור שידורים מוזיקים, התשס"א-2001, בסעיף 4 – תימחק;
- סעיף 19** בחוק שידורי ערוץ הכנסת, התשס"ד-2003, בסעיף 5(ב), פסקה (2) – תימחק.
- סעיף 20** בחוק לקידום התחרות ולצמצום הריכוזיות, התשע"ד-2013, בסעיף 4(ו), בהגדרה "גורם בעל השפעה בתחום השידורים או העיתונות הכתובה", פסקה (3) – תימחק.
- סעיף 21** (א) תחילתם של חוק הרשות השנייה, חוק התקשורת וחוק שידורי ערוץ הכנסת, כנוסחם בסעיפים 15, 16 ו-19 לחוק זה, ביום פרסומו (בסעיף זה – יום התחילה), ואולם –

⁵¹ ס"ח התשס"א, עמ' 129; התשע"ז, עמ' 123.

⁵² ס"ח התשס"ד, עמ' 32; התשע"ז, עמ' 581.

⁵³ ס"ח התשע"ד, עמ' 92; התשע"ז, עמ' 983.

- (ב) זמן השידור המרבי לתשדירי פרסומת;
- (ג) משך תשדירי פרסומת;
- (ד) אישור מראש של תשדירי פרסומת;
- (ה) היקף השידורים לרבות יחידות השידור, שעות השידורים וזמני שידור;
- (ו) אופי השידורים;
- (ז) תכניות בתחומים מועדפים;
- (ח) תכניות בערבית וברוסית;
- (ט) זמן השידור והיקף השידור של הפקות מקומיות;
- (י) משך תכנית משודרת;
- (יא) מגבלות ותנאים לשידורים חוזרים;
- (יב) תכניות סוגה עילית, בכל הנוגע לשידור תכניות סוגה עילית, סוגי התכניות וסוגות התכניות כאמור ונושאייהן, אורך התכניות וקהל היעד שלהן;
- (יג) הוצאה לפיתוח הפקות ישראליות שאינן תכניות סוגה עילית;
- (יד) תכנון השידורים, לרבות כללים והוראות בדבר בדיקה, תיאום ואישור מראש של לוח השידורים ותוכנם של השידורים, והחובה לשרד לפי אותו לוח;
- (טו) הגבלת רכישה של תכניות;
- (טז) משמורת עותקים של שידורים;

ד ב ר י ה ס ב ר

1. השעות שבהן ניתן לשרד שידורי פרסומות, זמן השידור המרבי לתשדירי פרסומת ומשך תשדירי פרסומת – כיום, במסגרת כללי הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (שיבוץ תשדירי פרסומת בשידורי טלוויזיה), התשנ"ב–1992 (ק"ת התשנ"ב, עמ' 1235), מגבילה מועצת הרשות השנייה את השעות שבעל רישיון יכול לשרד בהן פרסומות וכן את משכו של כל תשדיר פרסומת ואת פרק הזמן הכולל המוקדש בשעה לפרסומות. במקביל לביטול סמכותה של המועצה לקבוע כללים בכל הנוגע לפרסומות (למעט בנושאים הקשורים לאתיקה), מוצע לקבוע באופן מפורש כי הכללים האמורים יבוטלו בתום שישה חודשים מיום התחילה;
2. נושאים הנוגעים לתוכן המשודר ולאופן שידורי – מאחר שעיקר התיקון הנוכחי לחוק הרשות השנייה, בסעיף 15 להצעת החוק, עוסק בביטול סמכויותיה של מועצת הרשות השנייה בכל הנוגע להתערבות בתוכן המשודר, וכחלק ממגמה רחבה של הסתת הפיקוח הרגולטורי לפיקוח בדיעבד (Ex-post), מוצע לקבוע כי הכללים העוסקים
3. משמורת עותקים – מאחר שאין מקום לכך שהמועצה תתערב בשיקולים של בעל רישיון בשמירת עותקים מוקלטים של מיסדרים ששודרו במסגרת שידוריו, מוצע כי כללים בנושא זה יפקעו בתום שישה חודשים מיום התחילה.

(2) הכללים וההוראות שקבעו המועצה, כהגדרתה בסעיף 6 לחוק התקשורת (בסעיף זה – מועצת הכבלים והלוויין), או יושב ראש המועצה האמורה, מכוח סמכותם לפי אותו חוק, לעניין בעלי רישיונות לשידורים כהגדרתם בחוק האמורה, בעניינים המפורטים להלן, יעמדו בתוקפם לעניין בעלי רישיונות כאמור עד תום שישה חודשים מיום התחילה, אלא אם כן בוטלו קודם לכן בידי מועצת הכבלים והלוויין:

- (א) שפת המישדרים;
- (ב) הפניה לאתרי אינטרנט;
- (ג) חלוקת סכומי ההשקעה בהפקות מקומיות לפי סוגי המישדרים וסוגות המישדרים ולפי ערוצים;
- (ד) מגוון השידורים;
- (ה) אישור ערוצים לשידור;
- (ו) תכנון שידורים לרבות לחות מישדרים;

(3) כללים והוראות שקבעה מועצת הרשות השנייה מכוח חוק הרשות השנייה וכללים והוראות שקבעו מועצת הכבלים והלוויין או יושב ראש המועצה האמורה מכוח חוק התקשורת או חוק שידורי ערוץ הכנסת, שהסמכות להתקנים בטלה במסגרת חוק זה, ושאינם בעניינים המנויים בפסקאות (1) או (2), יעמדו בתוקפם עד תום עשרים וארבעה חודשים מיום התחילה, אלא אם כן בוטלו קודם לכן בידי מועצת הרשות השנייה או מועצת הכבלים והלוויין, לפי העניין.

ד ב ר י ה ס ב ר

בנושא זה. יובהר כי אין המדובר בהקשר זה בכללים שנתרה למועצת הכבלים והלוויין סמכות לקבע גם לאחר התיקון המוצע בפרק זה, כגון כללים לעניין הפניה לאתר אינטרנט מתכנית ילדים או כללים בעניין הפניה לאתר אינטרנט הכולל תוכן המהווה שידורים אסורים כמשמעותם בסעיף 6כא לחוק התקשורת.

לפסקה (3)

מוצע לקבוע כי שאר הכללים וההוראות שקבעו מועצת הרשות השנייה ומועצת הכבלים והלוויין (לרבות יושב ראש המועצה), מכוח סמכויותיהם לפי חוק הרשות השנייה, חוק התקשורת וחוק שידורי ערוץ הכנסת, אשר מוצע לבטלן במסגרת תיקון זה, ושאינם בעניינים המנויים בפסקה (2) לעיל, יעמדו בתוקפם למשך עשרים וארבעה חודשים מיום התחילה. בתום תקופה זו יחולו על כללים והוראות אלה הוראות סעיף 23 לחוק הפרשנות, התשמ"א-1981, שלפיו "משבוטל חיקוק, בטלים עמו התקנות והמינויים שנעשו מכוחו; אולם מקום שהחיקוק המבטל קובע הוראות במקום המבוטלות – התקנות והמינויים שנעשו מכוח ההוראות המבוטלות יעמדו בתקפם עד שיבוטלו בתקנות ובמינויים מכוח החיקוק המבטל". זאת, אלא אם כן אותם כללים או הוראות בוטלו קודם לכן בידי מועצת הרשות השנייה או מועצת הכבלים והלוויין, לפי העניין.

לפסקה (2)

בדומה לתיקון המוצע בפסקה (1) לעיל, מוצע לקבוע כי תוקפם של הכללים וההוראות שקבעו מועצת הכבלים והלוויין או יושב ראש המועצה ביחס לבעלי רישיונות לשידורים כהגדרתם בחוק התקשורת, בעניינים המפורטים בפסקה (2), יפקע בתום שישה חודשים מיום התחילה. המדובר בכללים בנושאים שלהלן:

1. שפת המישדרים, מגוון השידורים, חלוקת סכומי ההשקעה בהפקות מקומיות לפי סוגי המישדרים וסוגות המישדרים ולפי ערוצים ותכנון שידורים – בהתאם לתיקונים המוצעים בחוק התקשורת, בסעיף 16 להצעת החוק, שעיקרם ביטול סמכויות המועצה לגבי התכנים המשודרים בידי בעלי הרישיונות, מוצע לקבוע כי כללים והוראות שקבעה המועצה בעניינים אלה, בכללים (ראו: כללי התקשורת (בזק ושידורים) (בעל רישיון לשידורים), התשמ"ח-1987 (ק"ת התשמ"ח, עמ' 138)) או ברישיונות השונים, יבוטלו בתום שישה חודשים מיום התחילה;

2. אישור ערוצים לשידור – כחלק ממגמה רחבה של הסטת הפיקוח הרגולטורי לפיקוח בדיעבד (Ex-post), ובהתאם להפחתת הנטל הרגולטורי בתיקון המוצע לחוק התקשורת, בסעיף 16 להצעת החוק, מוצע כי כללי המועצה ביחס לאישור ערוצים לשידור יבוטלו בתום שישה חודשים מיום התחילה;

3. הפניה לאתרי אינטרנט – כללים בנושא זה אינם נדרשים עוד שכן אין מקום בעת הזאת להתערבות המועצה

(ב) מועצת הרשות השנייה תפעל לביטולם, לתיקונם או להחלפתם של הכללים וההוראות כאמור בסעיף קטן (א), בהתאם לסמכויותיה לפי חוק הרשות השנייה, כנוסחו בסעיף 15 לחוק זה, ומועצת הכבלים והלוויין תפעל לביטולם, לתיקונם או להחלפתם של הכללים וההוראות האמורים בהתאם לסמכויותיה לפי חוק התקשורת, כנוסחו בסעיף 16 לחוק זה, או לפי חוק שידורי הכנסת, בתוך עשרים וארבעה חודשים מיום התחילה.

(ג) על אף האמור בסעיפים 16(2)(א), (16), (18) ו-(19) ו-20 לחוק זה, ההוראות לפי סעיפים 6 לה, 6לדו(א1), (ד) עד (ז), (ט) ו-(י) ו-6לד3 לחוק התקשורת, סעיף 4(ו) והתוספת לחוק הריכוזיות וסעיפים 6(א5) ו-(ב3) ו-9(ד) לחוק הפצת שידורים, כנוסחם ערב יום התחילה, ימשיכו לחול על מי שהיה, ערב המועד האמור, משדר ערוץ ייעודי, כל עוד בידו רישיון מיוחד לשידורי כבלים שניתן לפי סעיף 6לד1 לחוק התקשורת, ואולם המועצה לא תהיה רשאית להאריך את תוקפו של רישיון מיוחד כאמור, לאחר יום התחילה.

(ד) אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מתוקפם של חוב, חובה או התחייבות אחרת שחלו, ערב יום התחילה, על מי שהיה, במועד האמור, משדר ערוץ ייעודי.

(ה) בסעיף זה –

“הפקה מקומית” ו”שידורים” – כהגדרתם בחוק הרשות השנייה או בחוק התקשורת, לפי העניין;

“משדר ערוץ ייעודי” – כהגדרתו בסעיף 6א לחוק התקשורת, כנוסחו ערב יום התחילה;

“רישיון מיוחד לשידורי כבלים” – כהגדרתו בסעיף 6א לחוק התקשורת;

“תכנית סוגה (ז’נר) עילית” – כהגדרתה בתוספת הראשונה לחוק הרשות השנייה;

“תשדיר פרסומת” – כהגדרתו בחוק הרשות השנייה.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף קטן (ב)

מאחר שמוצע לקבוע כי כלל הכללים וההוראות שנקבעו מכוח הסמכויות שבוטלו כאמור, יעמדו בתוקפם לתקופה של עשרים וארבעה חודשים מיום התחילה, שלאחריה יבוטלו באופן מיידי, מוצע להטיל על מועצת הכבלים והלוויין ועל מועצת הרשות השנייה, לפי העניין, לפעול לביטולם, לתיקונם או להחלפתם של הכללים וההוראות האמורים בהתאם לסמכויותיהן לפי החוקים השונים, בתוך עשרים וארבעה חודשים מיום התחילה. זאת כדי לייצר אצל בעלי הרישיונות ודאות ביחס למצב הרגולטורי שחל לגביהם.

לסעיף קטן (ג)

מוצע לקבוע כי הסדרה הקיימת היום ביחס לערוצים הייעודיים תמשיך לחול לגבי הערוצים הייעודיים הקיימים ערב יום התחילה, עד למועד שבו יפקע הרישיון המיוחד לשידורי כבלים שניתן לכל אחד מהם לפי סעיף 6לד1 לחוק התקשורת. יצוין כי בתקופה זו לא תהיה מועצת הכבלים והלוויין רשאית להאריך רישיון מיוחד כאמור.

לסעיף קטן (ד)

מוצע להבהיר, למען הסר ספק, כי אין בביטול האסדרה לגבי הערוצים הייעודיים, כמוצע בפרק זה, כדי לגרוע מתוקפם של חוב, חובה או מחויבות אחרת שנוצרו וחלו לגביהם לפני יום התחילה.